

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 20 Czerwca v. s. 1828 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.
Sankt-Petersburg, dnia 13 czerwca.

(z Ruskiego Inwalida).

WIADOMOŚĆ OD WOYSKA DZIAŁAJĄCEGO.

Wiadomość od Korpusu oblegającego pod Braito-
wem od dnia 22 do dnia 29 maja.

Roboty około oblężenia pod Braito-
wem ciągle od dnia 22 do 24go maja; podwó-
ynemi przykopami doszły do kontraskarpu, a
od 25 do 26go zaczęte spuszczenie się do fossy
przez galeryę minową. Z twierdzy nieprzyjacieli
przez noc całą silnie utrzymywał strzelanie, a ze
dnem całą swą natężył uwagę, rozwinięszy ogień
po lewey warowni, działał tak skutecznie, że wa-
rownia ocalona od zburzenia jedynie rozważnemi
z zimną krwią rozporządzeniami majora okopu,
podpółkownika *Dena* i jego pomocnika, *Andri-
jewskiego*, majora półku 35go strzelców; przy tém
zdarzeniu podporucznik kazański półku piesze-
go *Udom* z odwagą prawdziwie nieustraszoną trzy-
mał się w warowui ze swymi podjazdami strzel-
ców i tym sposobem sprawił, że można było po-
robić najpotrzebniejsze w niej poprawy.

W nocy na 28my maja, prawe spuszczenie
się galeryę minową znacznie posunięte; w ciągu
tej doby ze wszystkich baterii frontu naszego at-
taku najmocniejsze trwało strzelanie; nieprzyja-
ciel odpowiadał z wieczora i do północy ze wszyst-
kich dział twierdzy, które pozostały jeszcze nie-
zbitemi; ale od północy do świtu działanie z twier-
dzy było nader słabe, a z dniem całkiem prawie
ustało; w ogólności przez ciąg tych dni na wszy-
stkich bateriach frontu naszego ataku robione by-
ły potrzebne naprawy i strzelano do twierdzy mniej
lub więcej słabo, stosownie do okoliczności i o-
gnia nieprzyjacielskiego, wymierzonego na nasze ro-
boty. Przez cały ten czas z naszej strony zabito:
porucznika półku piezszego permskiego *Dragomi-
rowa*, chorążego półku piezszego kazańskiego *Do-
brograjewa* i 17 szeregowych; ranieni: porucznik
ufimskiego półku piezszego *Mozalewski*, 6go półku
pionierów kapitan *Żukanow*, porucznik inżenie-
rów *Kaulbars* i podporucznik półku piezszego ka-
zańskiego *Palenko*, tudzież 79 ludzi rang niższych.

Flotylla, dla wiatrów przeciwnych, nie mia-
ła zdarzenia działać do dnia 29go, lecz tego dnia
zupełnie zerwała komunikacyę twierdzy *Braito-
wa* z prawym brzegiem Dunaju; 6 statków pod do-
wództwem kapitana 2giey rangi *Riazanowa* i brze-
gowa bateria podpółkownika *Makalińskiego*, od-
ciągnawszy uwagę twierdzy, ułatwiły 16stu statkom
pod dowództwem walecznego kapitana 1szej ran-
gi *Zawodowskiego* uderzyć na flotyllę turecką i
zniszczyć ją prawie zupełnie. W tém zdarzeniu
wzięto 4 szalupy, 7 łodzi kanonierskich, człon na-
czelnika nieprzyjacielskiej flotylli, z banderą, z
ważnemi papierami i z artylleryą; i dalsze stat-
ki rozgromione, pobite i na mieliznę zapędzone, a
6ciu tylko statkom udało się skryć do *Maczyna*.
Strata z naszej strony, dzięki Najwyższemu, do-
chodzi tylko 10 ludzi zabitych i ranionych.

Działanie 3go Korpusu piezszego.

D. 27 maja wykonane zostało świetne prze-
cięcie Dunaju pod wsią *Satunowem*, w bliskości turec-

kiej twierdzy *Isakezi*. Wszystkie trudności, jakie
wystawiało przedsięwzięcie tak śmiałe, pokonane
zostały wytrzymałością, odwagą i jednomyślnością
naszych wojowników, a uwieńczone nayspełnien-
szem powodzeniem.

Niższy-Dunaj stawił zawsze wielkie trudno-
ści do przeprawy, dla rozległości błotnistej jego do-
liny, w roku terazniejszy niezwyčajnie wiel-
ka, równa z brzegami woda, bardziey jeszcze po-
większyła te trudności i wymagała wczesnego
chwycenia się skutecznych środków do zrobienia
grobli, więcey 5ciu wiorst ciągnącej się. Robota
ta poruczona była Jenerał-Majorowi inżynierów
Rupertowi. Brygada pionierów, do 2ch tysięcy
rang niższych gtey dywizyi piechoty i 1000 mie-
szkańców, co dzień do niej użytych było, i do
postawienia mostów przez łachy (*hirty*) i stru-
mienię do Dunaju wpadające. Nakoniec po nad-
zwyczajnych pracach i trudnościach, d. 25 ma-
ja grobla została doprowadzona aż do wód Dun-
aju. Ale roboty te musiały koniecznie zwrócić u-
wę nieprzyjaciela, który, korzystając z dogo-
dnego na prawym brzegu położenia miejsca, o-
krył wojskami i warowniami góry, pod które-
mi jedynie mogło bydź dokonane przejście. Głó-
wna jego bateria, gcio-działowa, znajdowała się
na prawem skrzydle jego pozycyi, u samey posa-
dy góry, w lewo od niej wzniesiona była wiel-
ka reduta i dwie inne baterie, uzbrojone działa-
mi wielkiego kalibru, działały wzdłuż koryta Du-
naju, wielką zajmując przestrzeń. A żeby z nadzieją
skutku dokonać przejścia, trzeba było przeciwko
tym nowym przeszkodom przedsięwziąć stosowne
środki. Wielka, 25ciodziałowa bateria, założona
została naprzeciw prawego skrzydła nieprzyjaciel-
skich pozycyi; oddziałowi flotylli Dunajskiej,
pozostałej pod dowództwem kapitana 2giey ran-
gi *Pananiotti* w Izmailu, a złożoney z 8miu łodzi
kanonierskich i 4ch iol, rozkazano było przyspie-
szyć przybycie do miejsca przeprawy, również
przybyło do tego miejsca 26 statków kupieckich
i wielka liczba łodzi Zaporozców, którzy nie
dawno powrócili do poddaństwa Rossyi.

Na skutek danej dyspozycyi, o godzinie 3ciey
z północy d. 27 maja, z naszej baterii zaczęła się
mocno kanonada, która, przy pomocy strzelania
z dział twierdzy, przynusiła do umilknięcia
baterie tureckie, które utrudniały przeprawę.
Tym czasem woyska nasze bez ustanku przejeź-
dzały na drugi brzeg na statkach kupieckich i
małych łodziach żarliwych Zaporozców, pomimo
bystrości biegu Dunaju i mocnego ognia nieprzy-
jacielskiego.

Część brygady strzelców i gtey dywizyi piechoty
półki *Alexopolski* i *Kremienczucki* pod naczelnic-
twem dowódcy dywizyjnego Jenerał-porucznika
Barolomeja 1go i Naczelnika Sztabu 3go korpusu
Jenerał-majora *Xięcia Górczakowa*, w prędkim
czasie przybyły do brzegu przeciwnego, uszedł-
szy wzdłuż jego przeszło wiorstę głębokimi
błotami, woyska te, pod głównem dowództwem
Jenerała piechoty *Rudziwicza*, zostające opano-
wały wzgórze, zajmowane przez nieprzyjaciela,
który, ustępując stanowczemu natarciu woysk
naszych, puścił się w ucieczkę, zostawiając zwy-
cięzcom w zdobyczy 2 obozy i 20 dział na bateriach

W tymże czasie wyleciał na powietrze proch, w jedne z nich złożony.

Strata nasza w tym dniu w ranionych i poległych dochodzi do 112 ludzi. W liczbie pierwszych jest dowódca Flotyli kapitan 1ej rangi *Pananiotti*, który pomimo tego nie przestawał dowodzić i w tém zdarzeniu ważne okazał przysługi; tudzież Adjutant Naczelnika sztabu 3go korpusu porucznik *Kleygels*.

Do liczby naczelników woysk, którzy zwrócili na siebie szczególniejszą uwagę, należą: Naczelnik Głównego Sztabu 2giey Armii Jenerał-adjutant *Kisielew*. Dowódca 2giey brygady *gley* dywizyi piechoty Jenerał-major *Helwich*, jako też Kozłowy, który powrócił Rosyji Zaporozców Półkownik *Hladkey*, a który własną zimną odwagą, przytomnością umysłu i czynnością, był przykładem dla swoich Kozaków.

Naczelnik woysk Tureckich (których było do 15,000). Hassan basza Isakczyński cofnął się do twierdzy Isakczy; przedmieście jej i twierdza Tuleczy zapalone przezeń zostały. Wieczorem tegoż dnia woyska nasze zbliżyły się do twierdzy na wystrzał z dział, opanowawszy wszystkie polowe fortyfikacye.

D. 28, woyska 3go korpusu ciągle się przeprawiały na prawy brzeg Dunaju; d. 29 zbliżone do Isakczy odebrały wiadomość, że załoga pod dowództwem *Hassana* i *Ejub* baszów gotowa jest kapitulować, a 3ogo w przytomności Cesarza Jęzomości rzeczywiście poddała się przez kapitulacyą; obudwu baszom, którzy przyniesli klucze od twierdzy i całej załozde, która broń złożyła, Naywyżey dozwolono powrócić do swoich rodzin. 75 dział, 18 chorągwi, znaczna ilość zapasów wojennych i żywności dostały się w ręce zwycięzców. O godzinie 2 z południa Murumski półk piechoty, z rozwiniętymi chorągwami i biciem w bębny, poprzedzany od obudwu baszów wszedł do twierdzy. Mieszkańcy spokojnie zajmowali się sprzedażą i zwyczajnymi swemi zatrudnieniami.

D. 31 maja przednia straż i Kor-de Batal 3go korpusu rozpoczęły zaczepne działanie ku Babadagu i w kierunku do Kinstendzi jako też Czarnych Wód. Babadag, opuszczony przez Turków, zajęty został przez straż przednią pod wodzą Jenerał-Porucznika *Ridigera*, d. 1 czerwca. Tymczasem oddziały woysk pod naczelnictwem Jenerał-Poruczników: *Bartolomeja*, *Uszakowa* i *Xięcia Madatowa* wysłane zostały dla opasania Tuleczy, Maczyna i Hirsowa. Pierwsze z tych twierdz rzeczywiście opasano d. 1 i 2 czerwca. Główna kwatera była d. 31 maja w obozie blisko Isakczy; 1go czerwca pod wioską *Erikaczi*, 2go i 3go pod Babadagem.

Od wyładowującej wyprawy przeciwko twierdzy Anapie.

Po porażce nieprzyjaciela d. 18 maja, twierdza Anapa była trzymana w ścisłej blokadzie. W małej tylko liczbie pokazywali się Gorale; lecz d. 28 maja kupa ich, okrywszy góry i pola, otaczające Anapę, zrobiła napady. Załoga twierdzy, korzystając z tego zdarzenia, zrobiła także wycieczkę. Wielką zadano klęskę nieprzyjacielowi. Turcy zostali odcięci od twierdzy, wyklóci bagnetami i potopieni w morzu. Przyczem odebrano im jedno działo polowe z wozem prochowym i nprzeżą. Uciekający brzegiem dognani zostali przez statek parowy i uzbrojone barkazy, od których znaczney doznali straty, i część załogi, odcięta od twierdzy, uciekła w góry. W tymże czasie Czarkiesowie zostali odparci, zupełnie rozproszeni i ścigani na 12 wiorst przez naszą piechotę.

W tej rozprawie raniono pięciu oficerów, a niższych rang w czasie wysyłania doniesienia było już do 70. Strata nieprzyjaciela jest bardzo znaczna. Czarkiesowie postradali jednego ze swoich Xiążąt, nazwiskiem *Temrjuka*.

Roboty około oblężenia pomyślnie dalej postępują; artyllerya nieprzyjacielska z atakowanych polygonów jest spędzona. Od morza, działania prze-

ciwko twierdzy odbywają się skutecznie; z 10 statków, pod nią znajdujących się, trzy zatopione wystrzałami.

Wice-admirał *Greigh*, chcąc, ile można, stać się panem pozostałych statków, wysłał od floty, d. 20 maja w nocy z przyjaźnym wiatrem nadbrzeżnym, uzbrojone statki wiostowe, pod wodzą 33 ekwipażu floty Kapitana-leytenanta *Niemtinowa*. Podniesiony księżyc odkrył załozde przedsięwzięcie naszego oddziału, który przyjęty był z twierdzy mocnym ogniem z dział i ręczney broni. Nie zważając na to, statki nasze, z przykładną odwagą pod gradem kul i kartaczów zahaczyły trzy statki, które, odciągwszy im rudle, wzięły na holowanie, i szczęśliwie doprowadziły do floty, będącej w przystani. Palisady, któremi otoczone były dalsze statki, nie dopóściły ich zebrać.

A U S T R Y A.

Wiedeń dnia 10 czerwca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Zdaje się pewną rzeczą, iż gabinet Cesarki przestał zupełnie nowe instrukcyje Postowi swemu w *Stambule* (Baronowi *Ottenfels*), z poleceniem użycia jak najsukuteczniejszych środków dla nakłonienia Porty do uspokojenia Rosyji w jej żałaniach przeciw Tureckiemu Rządowi. Internuncyusz ma razem przedstawić Reis-Effendemu, iż gdyby Dywan nie chciał przychylić się do przełożeń Dworu Cesarskiego; Porta niech się nie spodziewa żadney pomocy ze strony Austrii, która chce się zupełnie neutralnie w niniejszym wojnie zachować, jakkolwiek okropne skutki mogłyby z niej spłynąć na Państwo Ottomaniskie.

— Dnia 11 —

Podług odebranych tu doniesień z Turcyi, znikła wszelka nadzieja pokoju na Wschodzie. Porta zdecydowała się do wojny. Taka była odpowiedź Reis-Effendego, po odebraniu Manifestu i Deklaracyi ze strony Rosyjskiej. Zaczynają się domysłać, iż środki odporu, tajemnie przysposobione przez W. Sułtana, są nierównie większemi, niż z początku mniemano.

— Dnia 12 —

Dziś rozeszła się pogłoska, iż Porta skłonna jest do przyjęcia wszystkich warunków traktatu Londyńskiego, a lubo nie urzędowego w tej mierze nie ogłoszono, wieść ta jednak miała wpływ na cenę papierów naszych.

T U R C Y A.

Stambuł d. 31 maja.

(z Gazety Warszawskiej.)

W tej chwili oświadczyła Porta, iż życzy sobie bytności Postów Francuzkiego i Angielskiego, dla układania się względem Grecyi na zasadzie traktatu z d. 6 lipca. Reis-Effendi przestał Postowi Niderlandzkiemu wezwanie w tej mierze do rzezonnych Postów. Wreszcie panuje tu zupełna spokojność, i co godzina spodziewają się ogłoszenia odpowiedzi Porty na Deklaracyą wojny ze strony Rosyji. Projekt tej odpowiedzi znajduje się już u Mułtego.

Od granic tureckich 2 czerwca.

Donoszą z *Sarajewa*, iż przybyły tam w tymże zleceniu Sułtana Kapiszy (Kommissarz) kazał zwołać wszystkich Kapitanów i duchownych Chrześcijańskich, i zalecił im, aby wszyscy Kapitanowie Bośni utrzymywali wszystkich Muzułmanów w takim stanie, iżby natychmiast mogli udać się tam, gdzie Kommissarz lub Basza wskaże. Niektórzy Kapitanowie w *Sarajewie* otrzymali rozkaz wyścia spieszenie z woyskiem ku *Drina* w okolice *Zwornika* dla obrooy granic Bośni od Serwii; inni Kapitanowie mają składać korpus obserwacyyny. Część tego woyska ma zostawać pod dowództwem *Silistara Kapiszy*-Baszy *Mechmeda Agi* z *Bihaco*. Arcy Biskup w *Sarajewie*, trzej Biskupi, Archimandryci i inni znajdujący się tam duchowni, musieli wykonać przysięgę na wierność Sułtanowi, i obowiązać się wstrzymywać lud od wszelkiego rozruchu i odstrychnienia się od Porty. Odbarżono

ich potem kosztownymi futrami i pieniędzmi. Wójna z Rosyją strwożyła Turków; ci, którzy są z tej strony *Unna* wzbraniają się udać w pochód, będący zaś w środku Bośni okazują większe posłuszeństwo, i pośpieszyli nad rzekę *Drina*.

List od granic Bośni wyraża: „Nadszedł rozkaz Wezyra Bośnijskiego z *Sarajewa*, aby 8,000 wojska przepравиło się przez *Drinę* i zgromadziło się na równinie *Messweyskiej*, blisko twierdzy Serwianskiej *Szabacz*; lecz Serwianie oświadczyli, iż nie dopuszczą przeyscia wspomnioney rzeki. Coraz bardziej braknie żywności w *Belgradzie* i innych twierdzach pogranicznych Serwianskich, tak dalece, iż żołnierze Tureccy, stojący na osadzie, muszą pracować u Serwian za szczupłą zapłatę po 20 parów (10 gr. pol.) na dzień; pierwsi zaś broń swoją poczęści przedali. Niedostatek ten pochodzi ztąd, iż Serwianie, którzy dawniej obowiązani byli dostarczać *in natura* żywność do twierdzy, teraz z rozkazu Baszy *Belgradzkiego* dają natomiast pieniądze, za które niechęć dostawiać żywności. Nadto, wojsko w twierdzach Serwianskich jest bardzo źle ekwipowane, i zagęściło się zbiegostwo, jak zwykle czyni w podobnym razie niekarne wojsko Tureckie. Często jadą gońcy wysłani od Wezyra Bośnijskiego z *Sarajewa* do Wezyra Serwianskiego w *Belgradzie*, i nawzajem. Rzeką *Drina*, stanowiącą granicę między Bośnią i Serwią, jest zabudowana osadzoną wojskiem Bośnijskiem i Serwianskiem we wszystkich miejscach przeprawy. Muzułmanie w Bośni lękają się powstania Montenegrinów (Czarnogórców) przeciw Porcie.“

Goniec Smyrnecki z d. 17 maja zawiera następujące wiadomości z *Syryi* pod d. 7 maja: „Słychać iż *Kolokotroni* i *Griva* zostali uwięzieni z rozkazu Prezesa Grecyi: nie mógł bowiem tego odmówić wielu osobom, które w najmocniejszym sposobie wystawiły zdrożne postępowanie obu wspomnianych dowódców.“

Wysłani ze *Stambułu* Biskupi Grecyi mieli przybyć do *Patras*.

Słychać, iż Porta obojętnie przyjęła Deklaracyą wojny ze strony Rossyjskiej. *Reis-Effendi*, u którego właśnie natenczas był *Pan Ottenfels*, Internuncyusz Austriacki, złożył spokojnie odebrane listy, i posłał je Wielkiemu Wezyrowi.

ANGLIA.

Londyn dnia 8 czerwca.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Pan Malcolm popłynął na 74-działowym okręcie *Wellesley* dla objęcia dowództwa na morzu Śródziemnym, w miejscu *Pana Codringtona*.

Hrabia *Abardeen* miał dziś naradę z Xiążęciem *Wellingtonem* w wydziale skarbowym. Hrabia *Molke* Poseł Duński, *Lord Heytesbury*, *Pan Peel* i *Lord Douglas*, mieli czynność w wydziale spraw zagranicznych.

Niektóre gazety tutejsze doniosły, iż kanclerz skarbowy myśli zaciągnąć 4 miliony funtów szterlingów (160 milionów złotych polskich) nowej pożyczki, w jednej połowie od banku, a w drugiej od osób prywatnych. *Gazeta Goniec* ogłasza tę wiadomość za bezzasadną.

Hrabiowie *Villafior*, *Sampajo*, *Taipa*, oraz Jenerałowie *Saldanha*, *Xavier*, i *Stubbs*, popłyną d. 12 b. m. do Portugalii, w towarzystwie *Margrabiego Palmella*.

FRANCYA.

Paryż dnia 10 czerwca.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Król Jmć, przybywszy onegdaj zrana z *St. Cloud* do tutejszey stolicy, udał się do Kościoła *S. Germana* na nabożeństwo, jako w uroczystość Bożego Ciała, i o godzinie 11 był na processyi, odprawionej przez kilka ulic do *Luvru*, a ztamtąd na powrót do Kościoła. Przewodniczył potem Monarcha na Radzie, a wieczorem pojechał znowu do *St. Cloud*.

Hrabia *de la Ferronays*, syn naszego Ministra spraw zagranicznych, został mianowany Ad-

jutantem *Xięcia de Mortemart*, i w tém znaczeniu wyjechał do głównej kwatery N. Cesarza Rossyjskiego.

— Dnia 12 —

Dnia 10 b. m. po południu, Marszałek, *Margrabia Lauriston*, Wielki Łowczy i *Par Francyi*, tknięty apoplexyą, zakończył życie, przyiąwszy wprzód Święte Sakramenta, w domu swoim na placu *Vandôme*. W ostatnich chwilach życia otaczali go krewni i towarzysze broni, *Marszałkowie Xiążęta: Reggio i Raguzy*.

Lord Cochrane przybył onegdaj z *Southampton* do tutejszey stolicy.

PORTUGALIA.

Oporto dnia 24 maja.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Dziennik Diaro do Porto, umieścił mnóstwo nominacyj na urzędników Junt i inne miejsca. *A. J. Cajola*, mianowany został gubernatorem wojennym prowincyi *Minho*, w *Braga*. Urządzenia policyjne wzywa do spokojności i zaniechania wszelkiej zemsty i pokrzywdzeń.

Względem najnowszych wypadków następujące jeszcze możemy udzielić wiadomości: D. 15 odebrano ten dekret, kassujący kilku półkowników. Pomiędzy oddalonymi znajdował się półkownik 6 półku piechoty w *Oporto*. Gubernator, obawiając się, aby żołnierze nie przeciwili się usunięciu swego półkownika, kazał go we własnym mieszkaniu aresztować. Żołnierze dowiedzieli się o tém w koszarach. Wysłano kapitan z prośbą do półkownika, aby stanął na ich czele. Wahał się on z początku, i powiedział, iż jeszcze nie mówił z dowódcami innych półków; lecz żona go zachęcała: czyliby hańbę i więzienie przenosił nad sławę i walkę. Przyniosłszy mu pałasz i kapelusz, dodała: iż nie prędzej powinien powrócić dopóki nie wykrzynał Królem *Don Pedra IV*. Połączył się więc z swym półkiem, i udał się do wielkich koszar na *Ovidio*, w których stoi 15 i 54 półk na leży. Podczas narady półkowników, pokazał się Gubernator konno przed koszarami; lecz, gdy go nie wpuszczono, powrócił. Dnia 17, schronił się z około 150 żołnierzami policyjnemi i kilku oficerami. Wkrótce potem huk dział oznaymił, iż pięciu Półkowników się połączyło i utworzyło radę wojenną. Pierwszém działaniem ich było oddanie broni ochotnikom i milicyi, którą im niedawno odebrano; są oni teraz policyą miasta. Po południu ogłoszono wiadomą deklaracyą.

Były Gubernator w *Oporto* stanął z kilku żołnierzami policyjnemi i z milicyą w *Canevezes*, o 10 mil od tutejszego miasta. Wysłano przeciw niemu podpółkownika *Abren* z mocnym oddziałem; nim ten jednak przybył, Gubernator pierzchnął: pozostali atoli żołnierze mężnie się bronili i w sztuki zostali porąbani. W tych trzech prowincyach jeden tylko półk 12 liniowy nie jest pomiędzy sobą zgodny. Sześć kompanij oświadczyło się za *Don Pedrem*, a 4 za *Don Miguelem*; do ostatnich należy półkownik i chorążowie. Kapitan i kilku żołnierzy usiłowali odebrać chorągwie. Półkownik kazał dać ognia, a Kapitan i jeden żołnierz zostali zabici; kilku zaś raniono. To się stało w *Amarante*.

Lizbona d. 28 maja.

Gazeta tutejsza z dnia 24 b. m. umieściła następujące obwieszczenie Jeneralnego Intendenta policyi: „Intendentura policyi otrzymała wiadomość, iż rozmaite osoby dostają z *Oporto* drukowane i pisane odezwy, i przechowują je u siebie, zamiast, co by je miały oddać władzom dla zniszczenia ich, jak zasługują. W skutku tego wzywają się wszyscy, pod karą postępowania jakby przeciw podeyrzanym, aby złożyli te papiery władzom miejscowym, w przeciągu 24 godzin. Zaleca się oraz, iżby nikt nie przyjmował do siebie osoby, niemającej przyzwoitego paszportu.“

Fregata, wysłana do zamknięcia miasta *Oporto*, zawinąwszy do tamiecznego portu, połączyła się ze stronnikami *Don Pedra*.

Bank *Lizboński* oświadczył *Don Miguełowi*,

na żądanie, aby dostarczył rządowi pieniędzy, iż kassy jego są próżne.

Policya tuteysza rozkazała sędziemu w *Aveiro*, aby rozpoczął śledztwo przekupstw, zaszytych podczas wyboru Prokuratorów municypalnych.

H I S Z P A N I A.

Madryt dnia 27 maja.

(z Gazety Warszawskiej.)

Słychać, iż Infant Portugalski *Don Miguel* przybędzie z Królową, matką swoją, do tuteyszej stolicy, jeśliby zamysły jego nie wzięły pomysłu tego skutku.

Donoszą z *Saragossy*, iż na krótki czas przed wyjazdem Królestwa Ichmość ztamtąd, Monarcha nasz podpisał umowę z Francją, względem zupełnego wyścia wojska francuzkiego z Hiszpanii. Z *Barcelony* donoszą o odkryciu nowego spisku i uwięzieniu kilku znakomitych osób, między którymi ma być Gubernator.

Vice-Hrabia *St. Priest*, Poseł francuzki, przybył do tuteyszej stolicy. Pan *Beurepaire*, który dotąd był sprawującym interessa francuzkie, pozostanie w urzędzie sekretarza poselstwa. Słychać, iż Infantowie *Don Carlos* i *Don Francisco* otrzymali od Króla Jmci wezwanie, aby się udali do *Vittoria*.

Od niejakiego czasu rozchodzi się tu pogłoska, iż Maurowie szturmem opanowali *Ceute*. Wojskowi, znający położenie miejsca, zapewniają, iż to być może, gdyż okopy twierdzy w bardzo złym były stanie. Miejsce to dotychczas było sobie samemu zostawione, wojsko nie było płatne, a żywność bardzo trudna i droga, ponieważ, z powodu korsarzów, nie można jej było dostarczać.

— Dnia 28 —

Dnia 25 b. m. przybył tu nadzwyczajny gońiec, i (jak słychać) przywiózł nader ważne listy, o których treści nie jeszcze urzędowego nie ogłoszono.

Mówią, iż Król nasz każe się koronować ze zwykłą w innych krajach okazałością.

Na wyspie *Majorce* wybuchnęły rozruchy z powodu Intendenta *Negrete*, który dopuszcza się różnych zdróżności.

W *Kadyxie* spodziewają się przybycia okrętów z kosztownymi towarami, pod zasłoną fregaty *Gasilda*.

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

Niektóre Gazety doniosły, iż w Zjednoczonych Stanach północnej Ameryki, wybudowano okręt liniowy o 180 działach. Wiadomość ta jest bezzasadną. Największe terazniejsze okręty liniowe mają tylko 146 dział, a do tej liczby wchodzi małe 12funtowe moździerze, umieszczone w tyle okrętu na pokładzie, bo tam nie przeszkadzają obrótowi okrętu i dawaniu znaków. Okręt *Nelson* w *Portsmouth*, ma tylko 126 dział.

Sprowadzono do Anglii ogromne drzewo orzechowe, mające 36 stóp obwodu, znalezione blisko jeziora *Erie*, w Ameryce północnej. Krajowcy oddawali mu cześć, poczytując je za dawniejsze mieszkanie wielkiego ducha. W Anglii będzie wkrótce przedane przez licytacyą. Według mniemania gazet tutejszych, możnaby w niem założyć bibliotekę; gdyż wydrążone obeymowałoby 3000 książek.

W Departamencie *Mozelli* bardzo obszerny prowadzą handel ukradkowy, a to za pomocą psów. Z ogłoszenia prefekta wykazuje się, iż w samym obwodzie *Saargemünd*, od 1 marca 1827 roku, do 1 marca 1828 roku, 58,277 psów z Francji przeszło przez granicę, a to w celu przenoszenia to-

warów zakazanych. Z psów tych zabito przy powrocie do Francji 2,477, która razem 6,056 kilogrammów (12,838 funtów) kontrabandy były niosły. Te więc 55,800 psów, które uszły haczości strażników celnych, przeniosły 140.000 kilogrammów kontrabandy do Francji. Aby wprowadzeniu takowemu ile można zapobiedz, niewolno odtąd nikomu, mającemu jednego lub więcej psów przy sobie, opuszczać granicy Francuzkiej bez paszportu, który oddanym być musi w Prefekturze.

O G Ł O S Z E N I A.

Od Główno-Zarządzającego Departamentem Poczтовым obwieszcza się, iż z przyczyny nadzwyczajnego nagromadzenia się w miejscach pocztowych listów prostych (t. j. bezposytkowych, bezpieńicznych i nierewersowanych), które zostają nieoddane, z przyczyny niewynalezienia tych, do których one były adressowane, dla niewyraźności adressów, albo oddalenia się ich z tych miejsc, dokąd listy były posłane, na podstawie prawa o dziesięcioletniej dawności, i N a y w y ż e y u twierdzonego przez JEJÓ CESARSKĄ MOŚĆ dnia 3 kwietnia 1828 roku postanowienia Komitetu PP. Ministrów, przepisano po całym Państwie.

1) Wszystkie, otrzymane przed dziesięcią laty, to jest do 1818 roku, listy, które pozostają nieoddane, dla przyczyn wyżej wyrażonych, spalić.

2) Toż prawidło zachowywać i nadal, to jest w roku 1829 spalić te listy, które podpadają temuż artykułowi i pozostaną do roku 1819 i tak daley.

3) Dla ostróżności, azali nie znajdują się w takich listach jakiegokolwiek dokumenta, albo nawet pieniądze, potajemnie włożone, pierwey wszystkie listy rozpieczętować, a jeżeli znajdują się pieniądze, przyłączyć je do Pocztowych dochodów, na tej podstawie, jak jest postanowiono o pieniądzach, objawionych na Poczcie, ale w przeciągu roku lat, zostających bez wydania; a jeżeli znajdują się dokumenta, tedy je natychmiast odesłać do Rządu Gubernialnego tej gubernii, z kąd przysłane, dla powrócenia tym osobom, od których były listy, albo ich następcom.

A dla zaradzenia nadal podobnemu nagromadzeniu się listów, nieodhicie jest potrzebną, ażeby osoby, posyłające listy, robiły adressa czyli zapisy, do kogo je posyłają, jak tylko można nawiązywać i najdokładniej; w szczególności zaś, aby dokładnie zapisywały miejsce zamieszkania.

Od Główno-Zarządzającego Departamentem Poczтовым obwieszcza się, iż w przeszłym miesiącu maju, zaczęło się z Sankt-Petersburga wysyłanie dyliżansów do Radziwiłłowa i na powrót, dla podania sposobu łatwiejszego odbywania podróży przyjeżdżającym do Rossyi zza granicy i dla dogodniejszej komunikacyi pomiędzy sobą gubernii i miast, leżących na tym trakcie. Dyliżanse te chodzą przez Witebsk, Mohilew-Białoruski, Czernichow, Kijow i Żytomierz. Cena za miejsce w karecie z Sankt-Petersburga do Radziwiłłowa, lub na powrót 275 rubli assygnacyami. Z pierwszeństwem oddają się miejsca na całą drogę, a pozostałe wolnemi w wigilią wyścia oddają się stosownie do rachunku odległości. Również podług tego rachunku odległości można mieć na trakcie miejsca niezajęte w czasie przechodzenia dyliżansu. Od życzących sobie jechać przyyмуje się subskrypcya w Sankt-Petersburgu w Kantorze Dyliżansów na Wielkiej-Morskiej, a w Radziwiłłowie u tamiecznego Pocztmistrza na objawionych prawidłach.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora,
Andrzej BucharSKI Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Вильно дня 20 Червца в 1828 Roku

О Б Ъ Я В Л Е Н И Е.

2 Отъ Правленія Государственнаго Заемнаго Банка объявляется, что въ ономъ продаваться будутъ имѣніе Помѣщиковъ Іосифа, Демьяна и Антонія Горбачкихъ, состоящее Могилевской Губерніи Мстиславскаго Повѣта при фольваркѣ Яковичей дворовыхъ женска 1; въ деревняхъ Анашковичъ муж. 5, женска 6, новорожденныхъ муж. 2, женска 2; Буди муж. 10, женска 11, новорожденныхъ женска 5; Фущоръ муж. 12, женска 9, новорожденныхъ муж. 2, женска 6; Любинкѣ муж. 13, женска 8, новорожденныхъ муж. 1, женска 1, всего наличныхъ ревизскихъ мужеска 40, женска 35; новорожденныхъ мужеска 10, и женска 9 душъ, со всемъ Господскимъ и Крестьянскимъ строеніемъ и имуществомъ, и принадлежащего къ оному землею, отнесенное по полѣнной сложности дохода въ 12012 р.; имѣніе сіе продается за неплатежъ по займу изъ Банка П. Горбачкихъ 1825 года мая 28го на 24 года ас. 12,000 р. причинающейся недомки; сроки торгамъ имѣющъ бытъ назначены по истеченіи шести недель послѣ перваго припечатанія сего объявленія.

Правитель Канцеляріи Яковъ Федоровъ.

2 Od Rządu Pożyczkowego Banku Państwa ogłasza się, iż w nim sprzedawać się będzie oddany na ewikcyą majątek Obywateli, Józefa, Demjana i Antoniego Horbackich, położony w Mohilewskiej gubernii w Mstisławskim powiecie przy folwarku Jakowszczyne dwornych, żeńskiej 1, we wsiach: Anaszkowicze męskiej 5, żeńskiej 6, nowourodzonych męskiej 2, żeńskiej 2, Budy męskiej 10, żeńskiej 11, nowourodzonych żeńskiej 5, Futorze męskiej 12, żeńskiej 9, nowourodzonych męskiej 2, żeńskiej 6; Lubince męskiej 13, żeńskiej 8, nowourodzonych męskiej 1, żeńskiej 1, w ogóle naliczonych rewizyjnych pici męskiej 40, żeńskiej 35, nowourodzonych męskiej 10, żeńskiej 9 dusz, ze wszelkiem dwornem i włościańskiem zabudowaniem, własnością i przynależącą do niego ziemią, oceniony po stoletniej proporcji dochodu 12,012 rub. Majątek ten sprzedaje się za nieopłacenie za pożyczką w Banku przez PP. Horbackich 1825 r. maja 28 na lat 24 rub. ass. 12,000 liczącej się niedomki. Terminy do targow naznaczone będą po upłynięciu 6ciu tygodni od pierwszego wydrukowania tego ogłoszenia.

Zarządzający Kancellaryą Jakób Fiedorow.

2 Od Litewsko Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż dla uzyskania liczącej się na byłym dzierżawcy w Mińskiej gubernii, Boryrowskiego, Radoszkowskiego, i Dokszyckiego trunkowych odkupów Szlachcici Onutym Brzozowskim, trunkowcy niedomki w dość znacznej ilości, dla niemożności tego Brzozowskiego, przeznaczone były na sprzedaż z publicznych targow, oddane za nim na ewikcyą, za świadectwem tutejszego Głównego Sądu 2go Departamentu dwa murowane domy dachówką kryte, w mieście Grodzie na ulicy Mostowskiej i Bernardyńskiej pod N. 600 rozpołożone, żyda Arie Szmojłowicza Gierszona z dalszemi ich murowanemi attyuceneyami, ocenione 3463 rub. 80 kop. srebr., przynoszące rocznego dochodu 337 rub., i przyjęte w ewikcyi po odtrąceniu położonego na nich zaprzeczenia na sumę 690 rub. srebr., w pozostałej ilości, to jest 2773 rub. 80 kop. srebr.; do czego chociaż na naznaczone już terminy wzywali się

stosownym porządkiem życzący, lecz nikt do targow do Gubernialnego Rządu nie przybył; zatem naznaczono na sprzedaż pomienionych domow nowo terminy: 1szy 20 lipca, 2gi 3 sierpnia terażn. roku a 3ci ostateczny we 3 miesiące od dnia pierwszego wydrukowania tego ogłoszenia w St. Petersburgskich albo Moskiewskich gazetach, na jakowe terminy życzący kupić te domy zechcą przybyć do Rządu Gubernialnego z gotowemi pieniędzmi. Dnia 7 czerwca 1828 roku.

Sekretarz i Kawaler Ludochowski.

Naczelnik Stoła Sobolewski.

2 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięci za nieokazanie na piśmie świadectw areztanci, a mianowicie: Wincenty Malewicz, Józef Jankowski, Andrzej Wasiljew Trinkin, Karp Josifow Hawriluk, Jan bez nazwiska, Joachim Juskiewicz, Józef Betnarowski, Jefim bez nazwiska, Bazyli Chachay i Józef Michajłow Domarewicz; którzy powiadali że miejsca urodzenia i stanu swego nie pamiętają. Na mocy Imiennego N a y w y ż s z e g o u k a z u 23 kwietnia 1823 roku uznani za włóczęgów i odesłani do Syberyi na zaludnienie. Przymioty pomienionych włóczęgów: Malewicz wzrostu 2 arsz. 6 wiersz., twarzy okrągłej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie, wąsach i brodzie ciemno błęd, od urodzenia lat 25; Jankowski wzrostu 2 arsz. 4½ wiersz., twarzy podługowatej, nosa długiego, oczu karych, włosów na głowie, wąsach i brodzie czarnych, od urodzenia lat 30; Trinkin wzrostu 2 arsz. 4 wiersz., twarzy czystej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie światło błęd, od urodzenia lat 26; Hawriluk wzrostu 2 arsz. 4 wiersz., twarzy okrągłej, nosa krótkiego, oczu szarych, włosów na głowie ciemnych, na wąsach i brodzie błęd, od urodzenia lat 45; Jan bez nazwiska, wzrostu 2 arsz. 4½ wiersz., twarzy okrągłej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie ciemnych, na wąsach i brodzie światło błęd, od urodzenia lat 40; Juskiewicz wzrostu 2 arsz. 3½ wiersz., twarzy pstrej, nosa wielkiego, oczu szarych, włosów na głowie ciemnych, na wąsach i brodzie błęd, od urodzenia lat 66; Bernatowski 2 arsz. 6 wiersz., twarzy podługowatej, nosa długiego, oczu karych, włosów na głowie, wąsach i brodzie czarnych z siwizną, od urodzenia lat 60; Jefim bez nazwiska, wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy suchej, okrągłej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie ciemnych, na wąsach i brodzie błęd, od urodzenia lat 30; Chachay, wzrostu 2 arsz. 2 wiersz., twarzy okrągłej, oczu szarych, włosów na głowie światło błęd, od urodzenia lat 20; i Domarewicz, wzrostu 2 arsz. 5½ wiersz., twarzy podługowatej czystej, nosa miernego, małego, oczu karych, włosów na głowie, wąsach i brodzie ciemnobłęd, od urodzenia lat 40; zatem jeśli pomienieni włóczęgi, ukażą się do kogokolwiek należącymi, aby ten w prośbie o ich

powrócenie, postąpił podług istotnej mocy po-
mienionego ukazu. Dnia 6 czerwca 1828 roku.

Sowietnik i Kawaler Wincenty Fribes.

Mińskiego Gubernialnego Rządu Sekretarz
Rada Honorowy i Kawaler Felicyan Arcimowicz.
Naczelnik stołu Eufemiusz Zieniewicz.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MO-
ŚCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

z Uur. Stańslawowi Zienkiewiczowi Ka-
sztelan. Minskiemu, Xaweremu Obuchowiczowi
b. Prezydentowi 2. Departt. Gubernii Mińskiej
Kawalerowi, Konstantemu Rajeckiemu Półkow-
nikowi Woysk Poll. i Kawalerowi, czyli w sto-
pniu jego Xaweremu Woynikowiczowi Kapita-
nowi, Tadeuszowi i Teofilowi z Salmonowiczow,
Czczotom Prezydentom Gran. Pttu Nowogr.,
Wincentemu Łowczemu, Chryzostomowi Prezy-
denti. Grodz. Pttu Nowogr., i Maciejowi b.
Podsędkowi Ziem. Pttu Słuckiego Bułakom, I-
gnacemu Czczotowi Podkomorzemu Pttu Gro-
dzieńskiego, Mikołajowi Wolskiemu Chorążemu
Pttu Nowogr., Wincentemu Magnuszewskiemu
Sędziemu Gran. Pttu Słuck., Józefowi Jasińskie-
mu Doktorowi Medycyny, Nikodemowi Szulako-
wskiemu, Ignacemu Jazwińskiemu, Adamowi A-
błamowiczowi Sędziom Gran. Pttu Nowogr., Xa-
weremu Deybellowi, Michałowi Polinskiemu
Profesorowi Uniwer. Wilensk., Wincentemu Ha-
wryłkiewiczowi, Xiędzu Januaremu Stulginskie-
mu Rektor. Klasztoru Ławryszewskiego, Xdzu
Józefowi Słobodzkiemu Opatowi Prowincyi Litt.,
Xdzu Karolowi Nowalinskiemu Kanonikowi, Jad-
widze Bylinskiej, successorom ś. p. Adama Ko-
złowskiego Reg. Ziem. Pttu Nowogr., tudzież
successorom ś. p. Krystyny Korybskiej, Józ-
fowi Łozinskiemu, Marcinowi Rogoyskiemu, Sta-
niławowi Truskowskiemu, Michałowi Gorzel-
skiemu, Janowi Korzeniewskiemu, Józefowi O-
kołowowi, Antoninie i Agnieszce Okołowownom,
Stanisławowi Orłowskiemu, Adamowi Pohoskie-
mu, Stefanowi Szachnie, Rozalii Ramultowej, A-
damowi Marcinowskiemu, Starozakon. Ickowi
Czarnemu, Alexandrowi Łownikiewiczowi, Ma-
ciejowi Maximowiczowi, kredytorom żałłcey O-
buchowiczowey i zesłego męża ś. p. Adama
Bernarda Obuchowicza Sędziemu Ziem. Pttu Mo-
zyrskiego, oraz Józefie Wolskiej Chorążynicy
Pttu Nowogr., Annie Kamińskiej Sędziny Gran.
Appell. Guber. Minsk., w dokładzie mężów, Re-
ginie i Ewie Obuchowiczównom, w dokładzie
Prawney Opieki córkom, jako właścicielkom fun-
duszów po zesłych babkach Reginie Wołodko-
wiczowey, Annie i Helenie Broncownach pozo-
stałych; jako też Alexandrowi Henrykowi Wo-
łodkowiczowi i dalszym różnego tytułu wierzy-
cielom i pretensorom, niemniej Starozakon. Hir-
szowi Owsiejowiczowi Boruchowiczowi Lewino-
wi utrzymującemu dawny Proces w Ziem. Pttu
Nowogr., w napastney pretensyi o niegdyś na-
byte srebro, tudzież Alexandrze z Obuchowiczow
Bernowiczowey Prezydentt. Sądów Głł. Gu-
ber. Minsk., i jey potomstwu jako successorom
ś. p. Serwacego Bernowicza, Gasprowi Iwaszkie-
wiczowi Kapitanowi Gwardyi, Wawrzyncowi
Suchorzebskiemu Sędziemu Gran. Pttu Nowogr.,
Starozakon. Ickowi i Szmóyle Rabinowiczom de-
bitorom massy, Pozew Edyktalny przed Sąd Ta-
xatorsko Exdywizorski skutkiem Remissy Sąd-
u Głł. 2. Depart. Guber. Grodzien. w dobrach
Burdykowszczyźnie ustanowiony, z powodztwa Ur.

Anny z Wołodkowiczow Obuchowiczowey Sę-
dziny Ziem. Pttu Mozyr. w assistencyi czyn-
nego Opiekuna W. Ignacego Muchlinskiego Sę-
dziego Gran. Pttu Nowogr., i dalszey Opieki dzia-
łającej wynosi się w następney rzeczy: iż gdy
Żałłca Obuchowiczowa smutnymi wypadkami bę-
dąc zmuszona, na satysfakcyę wierzycieli i pre-
tensorow oswiadczyć Exdywizyą funduszow, mo-
cą układu z Ur. Alexandrem Henrykiem Wo-
łodkowiczem zawartego, od zaprzeczenia i roz-
ciągnięty za jego pretensyi Administracyi oswo-
bodzonych; po zdecydowanym przez Sąd Głłny
Grodzieński Konkursie, obowiązana została De-
kretom Sądu Exdywizorskiego dnia 13 stycznia
b. r. w Burdykowszczyźnie ogłoszonym, do ad-
cytowania wierzycieli i pretensorow, równie też
dłużnikow massy; przy odwołaniu się zatem do
wynaszanych przed Sąd Głłny Grodzieński i Ex-
dywizorski Pozwów, do zapisywanych oswiad-
czeń, do Dekretow Sądu Głł. Grodzieńskiego,
dnia 20 oktobra 1827 r. zasłego, i Sądu Ex-
dywizorskiego powyżey datą wzmienionego, po-
wołując Obżłłch do stannosci przed Sądem Ex-
dywizorskim w dniu 27 mscia julii bieżącego ro-
ku dla oczewistego rozbioru w Burdykowszczy-
źnie rozpocząć się, a w dniu 20 mscia augusta,
uznawając Ammisyą na nieprzychodzące Strony
wedle zastrzeżeń Sądu Głównego i własnego po-
stawienia, w całym Dziele wziąć do namowy
mającym następne zakłada *Prozby*, z Obżłłł Henry-
kiem Wołodkowiczem o uskutecznienie i za-
approbowanie w całej mocy i warunkach ugo-
dliwych tranzakcyi w roku 1827 februar. 5
dnia nastálych, z dalszemi obżłłłmi wierzycielami
i pretensorami o dopełnienie rekognicyi dłu-
gow realnych, a uchylene niesłusznych i nie-
prawych poszukiwań, oraz wskazanie na stosują-
cych niesprawiedliwe dopominki expensow pra-
wnych, o domierzenie należney satysfakcyi le-
galnym wierzycielom przez wydziały sched w ta-
xie wieczystey, o nadanie szacunku wartości od-
powiedniego, ziemi romei, łąkom, zarośłom i
budowlom, tudzież odbywaney włoscińskiej po-
widności, o uczynienie Sądowey wizyi gruntow
i wszelkich ziemnych własności łącznie z potrze-
bnymi Examinami i Indagacyą przeswiadczyć zdol-
nemi, o gatunku ziemi obfitości, zwykłych uro-
dzajow, o uznanie ammissyi na Strony, do za-
kreslonego czasu nieprzychodzące do Sądu z do-
pominkami, o zdecydowanie tego wszystkiego
co z toku Konkursowego dzieła właściwem się
okaże i żądanem będzie, z Obżłłłną zaś Berno-
wiczową i jey potomstwem o zasądzenie za pra-
wem zastawnym wydanym wypadającej na rzecz
żałłcey summy, z Iwaszkiewiczem o zrekonosko-
wanie za Obligiem w roku 1818 wydanym a w
roku 1822 xbra 28, w Ziemstwie Nowogródz-
kim aktykowanym, summy czer. zł. 1400 w ka-
pitale, tudzież z Starozakon. Ickiem i Szmóyłą
Rubinowiczami o wskazanie w skutek Dokumen-
tow w roku 1812 i 1814 Dattnych summy złł.
3606, rachunkiem do roku 1826 zrealizowanej,
jakoteż z obżłłł Suchorzebskim o zrealizowanie
należności udzielnym Pozwem objętey, ze wszy-
stkimi pozwanymi debitorami, o uznanie Ine-
kwitacyi od Extenuationem, i policzenie wypa-
dających procentow i expensow prawnych. Datt
1828 r. miesiāca junii 12 dnia.

Roku 1828 miesiāca junii 12 dnia Woźny
swiadeć iż tę kopię Pozwu z autentykiem zgo-
dną z Instancyi Wney Anny z Wołodkowiczow

Obuchowiczowej Sędziny Ziem. Pttu Mozyr. w Assystencyi Opieki działającej, po JWW. i WW. Kredytorów i Pretensorów do masy teyże Sędziny Obuchowiczowej i jej zeszłego męża ś. p. Adama Bernarda Obuchowicza Sędziego Ziem. Mozyrskiego dopinki ścielących, jak niemniej po debitorów do odpowiedzi dla teyże masy, jednoczasowie powołujących się, we szredzinie niniejszego Edyktalnego Pozwu wyrażonych, a z miejsca pobytu swojego niewiadomych, przed Sąd Taxatorsko Exdywizorski in fundo majątności Burdykowszczyzny ustanowiony, do Redakcyi Kuryera Litewskiego w Wilnie, dla trzykrotnego ogłoszenia w Pocztovej Nowogródzkiej Expedycyi złożyłem i podałem. Michał Horbatowski W. Ptt. M.

Wolno drukować Wilno dnia 16 czerwca 1828 roku A. Powstański Prez. Kom. Cenz. Wileń. Radca Koll. i Kawaler.

2 Za Rozkazem JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI!

Wypis z Xiąg Ziemskich Powiatu Zytomierskiego. Roku 1828 miesiąca czerwca 4 dnia. W Roku Sądowe Ziemskie Powiatu Zytomierskiego od dnia 21 maja roku na akcie wyrażonego w Zytomierzu sądzić się zaczęte. Przede mną Erazmem Jezierskim Sędzią Ziemskim Powiatu Zytomierskiego i Kawalerem, oraz Xięgami niniejszemi tegoż Powiatu, stawając osobicie Alexander Hrabia Chodkiewicz Jenerał B. Woysk Królestwa Polskiego, następujące dla wiadomości Publiczney czyni oświadczenie: mając na pierwszym względzie skarbie nie serc Obywatelskich, i chęć kończenia ostatecznie wszelkich interessów, podług prawideł sprawiedliwości, pragnąc oraz nie wystawiać na niepotrzebne wydatki tych szanownych Obywateli, którzy przez zaufanie położone we mnie, zostają narażeni na processa, w celu poszukiwania swych należności, oświadczam przez niniejszą odezwę, iż mam niezachwianą chęć ułożenia się przyjacielskiego, z wierzycielami poniżej wyszczególnionymi. Ufam iż JOO. JWW. i WW. wierzyciele odznaczający się dotąd swoim szlachetnem i obywatelskiem względem mnie postępowaniem, nie raczą zapewne lekce ważyć niniejszego oświadczenia, pochodzącego z przyjacielskiego serca, i usiłującego nawzajem trafić do ich serc Obywatelskich. Zeby ułatwić podobne porozumienie się, uważam za nieodzowną potrzebę upraszać, aby a) JOO. JWW. i WW. Wierzyciele ś. p. Brata mojego, mający przez Senackie wyroki zawieszony w dalszych skutkach układy, raczyli przybyć do Miasteczka Młynowa, na dzień 15 augusta bieżącego roku, dla ukończenia ostatecznego ze mną samym wszystkich Kwestyi Processowych, jakie co do poprzedniczych układów dotąd zaszły. b) JWW. i WW. Wierzyciele w Massie mojej w Gubernijach Kijowskiej i Wołyńskiej spadli, chcieli w tymże celu przybyć do Młynowa na dzień 15 septembra roku bieżącego c.) Nakoniec JOO. JWW. i WW. Wierzyciele spadli w Guberniach Litewskich przybyć raczyli do miasta Nowogródka na dzień 15 oktobra roku tegoż, gdzie uproszony przezemnie JOXiaże Konstanty Radziwił Członek Kommissyi Edukacyoney prowincyi Litewskiej i Kawaler, rodzony mój Siestrzeniec z mocą zupełną do zawarcia

podobnychże umów, znajdować się nieomieszka. Pochlebiam sobie iż niniejszą odezwę raczą JOO. JWW. i WW. Wierzyciele i Pretensorowie wziąć za dowód otwartego postępowania mojego i tego rzetelnego dla nich szacunku, któresą niniejszego pisma powodem. Alexander Hrabia Chodkiewicz Dymissyonowany Jenerał h. W. P. Z których Xiąg i ten Wypis pod pieczęcią Skarbową Sądu Ziemskiego Pttu. Zymier. wydaje się. Pisany w mieście Gubernskiem JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Zytomierzu.

Józef Dołner Reg. Ziem. Zytomier.

Czytałem z Aktami Albert Rezwicz.

Wolno drukować. Wilno dnia 15 czerwca 1828 r. Cenzor, Norbert Jurgiewicz.

1828 roku maja 28 dnia w protokule Bobruyskiego Ziem. Pttu Sądu zapisano tak: Dokładowano: przez 2gi Depart. Mińskiego Głgo Sądu w ukazie 23 przeszłego kwietnia z N. 869 wyrażając, iż przez rezolucyą tego Głgo Sądu wyszłą 18 listopada 1810 roku i potwierdzoną przez Rządzący Senat, nastąpiła w sprawie Rzyckich kupców z Hrabiami Chodkiewiczami, zasądzona na sukcesorach kupca Mestera przysięga, a mianowicie w tém: „Jako od „sztuk 45 przez ludzi Czarnobylskich do Peli „ka niedoprowadzonych, za ubyle palmy, aktualney było straty talarów 1800” z naznaczeniem miejsca do jej wypełnienia w tymże Głównym Sądzie, zalecił, z powodu podaney od sukcesora Mestera, Bobruyskiego Granicz. Sędziego Jana Mestera, prośby i przyłączonego o jego chorobie stosownego świadectwa, przyjąć od niego takową przysięgę w tym Sądzie, z naznaczeniem na jej wypełnienie terminu i z obwieszczeniem o nim stron; 2re tego powiatu obywatel h. Sędzia Granicz. Jan Mester, w podaney od siebie tegoż kwietnia 27 d. prośbie, wyraża, iż należące do tey sprawy ze strony przeciwney osoby, mianowicie Hrabia Alexander Chodkiewicz przebywa i mieszka w Mozyrskim powiecie w Petrykowskim kluczu, a opiekunowie Józefa Chodkiewicza słabego na umyśle w mieście gubernialnem Kijowie, prosit tego Sądu o niezwłoczne wypełnienie wyżej wzmiankowanego ukazu Głgo Sądu 2go Departamentu. 3cie. Na skutek czego ten Sąd przez rezolucyą 27 kwietnia zapadłą, naznaczywszy termin dla złożenia w tym Sądzie przez h. Sędziego Granicz. Mestera przysięgi, dzień 28 teraźniejszego maja; ażeby o takowym terminie uwiadomieni byli Hrabia Alexander Chodkiewicz i opiekunowie słabego na umyśle Hrabiego Józefa Chodkiewicza, zakomunikował Mozyr. Niższemu Ziem. Sądowi i Policyi Kijowskiej ztem, ażeby raczyły przysłać w tém od pomienionych osob rewersa, niedopuszczając do opuszczenia naznaczonego do złożenia przez P. Mestera przysięgi, terminu, i o podobnémże uwiadomieniu i P. Mestera zalecił tateyszemu Niższemu Ziem. Sądowi. 4te. Policya Kijowska przez odniesienie się pod d. 19 maja z N. 6510 wysłaném i teraźn. dnia odebraniem odpowiedziała, iż z przyczyny niewyrażenia przez ten Sąd, którzy mianowicie są opiekunami słabego na umyśle Hrabiego Józefa Chodkiewicza, wypełnić żądania niemoże; a od Mozyr. Niższego Ziem. Sądu żadnego uwiadomienia nie ode-

brano. 5te. Obywatel Jan Mester w objawieniu swoim teraźn. dnia osobiście podaném, między innemi wyrażając, iż chociaż on przybył na naznaczony termin dla złożenia przysięgi; lecz że o takowym terminie strona przeciwna o zapotrzebowanie tego Sądu nie uwiadomiona była, z tej przyczyny poniosł on nie mały expens na próżny przejazd z Rzeczyckiego powiatu (gdzie był zajęty interessami); ażeby więc uniknąć tego naprzyszłość, i niecierpieć dalej w tej sprawie przewłoki, o którą zapewna przeciwna strona stara się, dla tego prosi tego Sądu, ażeby zaświadczywszy o teraźniejszym jego na termin przybyciu, równie i o poniesionych na próżno expensach, naznaczyć drugi na złożenie tejże przysięgi termin, i wydać P. Mesterowi z poświadczeniem kopią rezolucyi w tém nastać mającej, z pozwoleniem wydrukowania jej, w celu uwiadomienia przeciwnych stron, w St-Petersburskich gazetach i w Kuryerze Litewskim. **Rozkazał:** Dla wypełnienia Ukazu Mińskiego Głgo Sądu 2go Departamentu i stosownie do prawnej prośby obywatela Mestera, naznaczywszy nanowo do złożenia przezeń wyżej wyrażoney przysięgi termin dzień 1szy sierpnia teraźn. 1828 roku, wydać takowej rezolucyi proszącemu P. Mesterowi z poświadczeniem kopiją z dozwole niem wydrukowania jej w St-Petersburskich gazetach i w Kuryerze Litewskim, w celu uwiadomienia stron, o naznaczonym dla złożenia tej przysięgi terminie. Autentyk protokołu podpisali: Sędzia Ziemski Osieczński, Pod sędek Ziemski Sołtan, Pod sędek Ziemski Niemczynowicz.

Z autentykiem zgadzał Bobruyskiego Ziem. Ptgo Sądu Rejent Ziemski Jan Jawszyc.

1828 roku czerwca 2 dnia ta kopia z protokołu rezolucyi z Bobruysk. Ziem. Ptgo Sądu, za stosowném podpisaniem i z przyłożeniem skarbowey pieczęci wydana stronie tegoż powiatu obywatelowi Janowi Mesterowi.

(M. P.) Pod sędek Ziemski Niemczynowicz.

2 Sąd Taxatorsko Exdywizorski, na realizacyą pretensyów wierzycieli do funduszów JW. Ignacego Nagurskiego Prez. Gran. Telsz. przypowiadających się, w mieście Telszach złożony, po wysłuchaniu produktowych głosów, dnia 29 maja r. idącego, dla przysposobienia się finalnego stron, Juryzdyczne posiedzenie na dzień 16 augusta tegoż roku odroczyl, zaś dnia 25

rzeczonego mca, że sprawę konkursową wezmie na namowę, na nieobjawione pretensye anissyą zapisze, i stosownie do Remissy w dobrach Winteliszkach, oczywisty wyrok ogłosi, zapowiedział, przeto iżby żaden niewiadomością niewymawiał się, publiczna przez Gazetę Kurjera Lit. czyni się awizacya. R. 1828 junii 2 dnia.

Prezydent Ziem. Telsz. i Kawaler Jan Jankowski.

Sędzia Ziem. Telsz. Ignacy Woytkiewicz.

Kazimierz Jazdowski Sędzia Ziem. Telsz.

Regent Michał Przyałkowski.

2 Niżej podpisany czynię to ostrzeżenie, że z układów familiynych w roku 1827 xbra 15 dnia dla zapewnienia tylko umowy wydany został oblig na sumę rub. srebr. 480 Urodzone mu Dominikowi Tyszkowi Prezydent. Ziems. Pttu Witkomier. przez oświadczającego, bez wzięcia na ony jakichkolwiek pieniędzy, i że w takim obrócie rzeczy takowego obligu było nastanie, przeto wydaną wcześniej, bo w temże 1827. roku julii 21 dnia od Urodzonego Prezydenta Tyszki, assekuracyą zwrót takowego obligu bez opłaty wyrażoney w nim summy zaręczony został, gdyby więc rzeczzonego obligu przez niewiadomość okoliczności nie nabywano wlewkiem, niniejsze czyniąc w Gazecie Kurjera Litewskiego ostrzeżenie podpisuję. Ignacy Naruszewicz Sędzia Granicz. Pttu Witkomier.

Wolno drukować. Wilno dnia 16 czerw. 1828 r. A. Powstański Prez. Kom. Cen. Wil. Radca Koll. i Kawaler.

Niżej podpisany dostrzegam, że w Dodatku do Gazety Kurjera Litewskiego pod N. 72 przez Pana Johanna czyli Jana Turbanna Instrumentmachera zamieszczone doniesione o wolney wyprzedaży dwóch Fortepianow Mahoniowych Angielskiej roboty w Domu JW. Kollegialnego Sowietnika Tarnowskiego lokujących się, a do własności jakby tegoż Turbanna przynależnych, na co przez też otrzeżenie w następnym rzeczy pojąuieniu Prześwietną Publiczność zawiadamiam. Ze o takowe Fortepiano za własne moje pieniądze zrobione, z Pauem Turbanem porządkiem Prawa rozwinąłem Process w Sądzie Magistratu Wileń., a zatem iżby żaden z Kontrahentow one nabywać nieważyl się, przez niniejsze ostrzegam. Datt w Wilnie roku 1828 junii 17 dnia.

Teodor Daszkiewicz.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

Od dnia 1go nadchodzącego miesiąca lipca, zaczyna się prenumerata na drugie półrocze roku bieżącego, na gazetę Kurjera Litewskiego. Cena zwyczajna: z przesłaniem pocztą rub. sr. 7, bez pocztą rub. sr. 4 kop. 50. Można też prenumerować i na Dziennik Wileński: z przesłaniem pocztą rub. sr. 10, bez pocztą rub. 7 kop. sr. 50.

Вильно дня 20 Червца в с. 1828 Roku.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Е.

1 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома оны С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣта симъ объявляется: что въ ономъ продается съ аукціоннаго публичнаго торга, заложенное и просроченное недвижимое имѣніе Помѣщика Викентія Іосифовича Бушова, состоящее Бибеской Губерніи и повѣша при имѣніи Велидичахъ дворовыхъ 7, въ деревняхъ: Бураковъ за исключеніемъ 18-22, Боаре 41, Комлювъ 24, Бурлаковъ 18, Казинцъ 32, Лозовъ 43, Каплуновъ 13, и того 200 мужеска пола душъ, писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными послѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ нимъ землею и всякимъ на оной спроеніемъ; для чего назначены сроки торгамъ сего года въ августѣ мѣсяцъ первый 21, второй 23, и прерій 28 числѣ. Желאותіе купити имѣніе сіе, могутъ являтси въ Опекунскій Совѣтъ показанныхъ числѣ въ присудственное время, и видѣти въ ономъ продаваемому имѣнію описъ, условіе и форму купчей крѣпости. Экспедиторъ Осмоловски.

1 Од Рады Опекунчей St. Petersburgskiej CESARSKIEGO Domu wychowania ninieyszem оглаша сѣ, іѣ въ ней продаетсѣ через аукцяу з publicznego targu, oddany na ewikcyą i przeterminowany nieruchomy majątek obywatela Wincetego Józefowicza Butowicza, położony w Witebskiej Gubernii i powiecie przy majątku Welidyczach dwornych 7, we wsiach: Burakowie po wyłączeniu 18—22, Bojarze 41, Komlowie 24, Burłakowie 18, Kazince 32, Łozowce 43, Kapłunowie 13, w ogóle 200 dusz płci męskiej zapisanych do rewizyi 1816 roku z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią, i wszelkiem na niey zabudowaniem, dla czego naznaczono terminy do targow terazniejszego 1828 r: w miesiącu sierpniu 1szy 21, 2gi 23, a 3ci 28; życzący kupić takowy majątek zechcą przybyć do Rady Opekuńczej w oznaczonych dniach w czasie posiedzeń, i widzieć w niey przedającego się majątku inwentarz, warunki i formę przedaźnego prawa. Expeditory Osmałowski.

1 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома оны С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣта симъ объявляется: что въ ономъ продается съ аукціоннаго публичнаго торга, заложенное и просроченное недвижимое имѣніе Помѣщика Антона Ефимова сына Богомолца, состоящее Витебской Губерніи Невельскаго Повѣша при селѣ Баювъ дворовыхъ 15, въ деревняхъ: Переволокъ 25, Ситовъ 21, Терновъ 17, Ивкахъ 12, Брошкахъ 9, Кислякахъ за исключеніемъ 16—6, Василькахъ 12, Косцюковъ 12, Усупыновъ 14, Алюшихъ 4, Зубцахъ 16, Боркахъ 22, Рижиче 30, Борсукахъ 7, Бодберезье 27, Капустинъ 7, Ивчихъ 15, Венцъ 21, Бродяхъ 7, Андруевъ 12, Чершежъ 10, Пожарахъ 14, въ селѣ Гудцѣ 19, и того 354, мужеска пола душъ, писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными послѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ нимъ землею и всякимъ на оной спроеніемъ; для чего назначены сроки торгамъ сего года, въ августѣ мѣсяцъ первый 21, второй 23, и прерій 28 числѣ. Желאותіе купити имѣніе сіе, могутъ являтси въ Опекунскій Совѣтъ показанныхъ числѣ въ присудственное время, и видѣти въ ономъ продаваемому имѣнію описъ, условіе и форму купчей крѣпости. Экспедиторъ Осмоловски.

1 Rada Opekuńcza St. Petersburgska CESARSKIEGO Domu wychowania ninieyszem оглаша, іѣ въ ней продаетсѣ через аукцяу з publicznego targu, oddany na ewikcyą i przeterminowany nieruchomy majątek obywatela Antoniego Efimowa

syna Bahomolca, położony w Witebskiej gubernii w Newelskim powiecie, w majątku Bajowie dwornych 15, we wsiach Perowołocze 25, Sihowie 21, Ternowie 17, Iwkach 12, Broszkach 9, Kislakach po wyłączeniu 16—6, Wasilkach 12, Kostiurowie 12, Ustynowie 14, Alutysie 4, Zubcach 16, Borkach 22, Ryżyszcze 30, Borsukach 7, Podberezie 27, Kapustynie 7, Iwczysie 15, Wencie 21, Brodach 7, Andrejewie 12, Czerteżach 10, Pożarach 24, w majątku Hudce 19, w ogóle 354 męskiej płci dusz, zapisanych do rewizyi 1816 roku, z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią, i wszelkiem na niey zabudowaniem; do czego naznaczono terminy do targow terazniejszego roku w miesiącu sierpniu: 1szy 21, 2gi 23, i 3ci 28, życzący kupić takowy majątek zechcą przybyć do Rady Opekuńczej w oznaczonych dniach w czasie posiedzeń, i widzieć w niey przedającego się majątku inwentarz, warunki i formę przedaźnego prawa. Expeditory Osmałowski.

1 Litewsko-Wileńska Magistratura Powszechney Opieki ninieyszem оглаша, іѣ въ ней продаетсѣ сѣ бѣдзіе через аукцяу з publicznego targu, oddany na ewikcyą i przeterminowany majątek Bohdanowo, z miasteczkiem tegoż nazwiska i zaściankami Daukniewicze, Dziesiętniki i Bagatelka, w których podług ostatniej 1816 r. rewizyi liczy сѣ 42 męskiej i 36 żeń. płci dusz włościańskich, obywatelki Marszałkowej Czechowiczowej, położony w Wileńskiej gubernii w Oszmiani, Pcie, we cztery miesiące od dnia ostatniego wydrukowania w gazetach obu stolic, do czego osobno naznaczone będą uprzednie terminy. Dnia 18 czerwca 1828 r. Dożywotni Członek Piotr Kleyst. Sekretarz Jan Solimani.

1 Litewsko-Wileńska Magistratura Powszechney Opieki ninieyszem оглаша, іѣ въ ней продаетсѣ бѣдзіе через аукцяу з publicznego targu, oddany na ewikcyą i przeterminowany murowany dom ze wszelkimi attynencyami, Wileńskiego żyda Zelmana Sakiera, położony w mieście Wilnie na Zmuydzkiej ulicy pod N. 337, do czego naznaczono terminy: 1szy 11, 2gi 14 i 3ci ostateczny 17 następującego września terazn. 1828 roku. Zyczący kupić dom ten zechcą przybyć do Magistratury Powszechney Opieki w czasie posiedzeń, gdzie mogą widzieć inwentarz z oceną domu i formę przedaźnego prawa. Dnia 19 czerwca 1828 r. Dożywotni Członek Piotr Kleyst. Sekretarz Jan Solimani.

1 Rząd Obwodu Białostockiego Drugiego Wydziału, z powodu іѣ w uprzednich terminach licytacji, bardzo mała postąpiona summa za dzierżawę Mielnickiego Amtu Folwarkow: Resztowca, Zerczyc i Cecel w Powiecie Drohickim leżących, do wypuszczenia tychże folwarkow w trzech letnią arędę, zaczynając od 1 junii roku ter. naznaczył dla targow nowe następujące termina pierwszy 2go, drugi 6go, a trzeci i ostateczny 9 przyszłego miesiąca julii; życzący zatem wziąć w dzierżawę pomienione folwarki, w których podług ostatniej Rewizyi zuayduje сѣ włościańskich męskiej płci dusz

465 i rocznego z onych folwarków wedle Pruskiego Auszlagu liczy się dochodu srebrem rubli 2,596 kop. 19½, zechcą przybydź do Białostockiego Obwodowego Rządu 2go wydziału na wyż wyrażone terminu z prawnemi Kaucyami, odpowiadającemi dwuletniej arędowney summie; na jakich zaś kondycjach folwarki te mają bydź oddane w dzierżawę, w terminach licytacyynych objawiono będzie.

Sowietnik Ludwik Lachowicz.

Sekretarz Łunkiewicz.

1 Szawelski Ekonomiczny Komitet dróg Kommunikacyi niniejszém wzywa życzących podjąć się dostawy różnego rodzaju materyałów tego lata do robot Lipawskiego i Windawskiego portu po niżej wyrażoney cenie z odstąpieniem z oney po 2 procenta, zrobionego, a mianowicie: do Lipawskiego Portu: żelaza bruskowego grubości 1 diuym angielskiej miary 200 pudow, za każdy po 6 rubli 93 kop.; żelaza szynowego szerok. 2, grub. 4 diuym., 224 pud. po 6 rub. 60 kop. za każdy; gwoździ dług. 7 diuym., 5,638 sztuk, za tysiąc po 17 rub. 50 kop.; bab czugunnych ze 4ma dziurami na palce, wagi 35 do 40 pud., 2 sztuki, po 7 rub. 53 kop. za pud; lin smolonych w obwodzie 8 diuym, 16½ pud., po 13 rub. 86 kop. za pud; w obwodzie 5 diuym., 16½ pud., po 13 rub. 86 kop. za pud; w obwodzie 3 diuym. 8 pud., po 13 rub. 86 kop. za pud; liny białe w obwodzie 5 diuym. 8 pud., po 14 rub. 35 kop. za pud; w obwodzie 1 diuym. 7½ pud., po 14 rub. 85 kop. za pud; czarnego mydła 35 pud., po 11 rub. 78½ kop. za każdy; oliwy 52 funt., 99 kop. za funt; łoju świecowego, 32 funty, za każdy 39½ kop.; smoły albo prostego dziekieu 70 pud. 16 funt., po 2 rub. 57½ kop. za pud; smoły pakowki 6 pudow za każdy 3 rub. 46½ kop. Do Windawskiego portu: żelaza bruskowego grub. 1 diuym 188 pud., po 7 rub. 27½ kop. za pud; żelaza w sztabach 40 pud., po 7 rub. 13 kop. za pud; gwoździ dług. 7 diuym. 1800 sztuk, za tysiąc 26 rub. 73 kop.; lin smolonych w obwodzie 5 diuym. 8 pud. po 13 rub. 86 kop. za pud; lin białych w obwodzie 1 diuym 10 pud. 10 funt., za pud 14 rub. 85 kop., smoły 30 pud., 79½ kop za pud; smoły pakowki 10 pud. za pud 1 rub. 58½ kop.; z lin trzepaney pieńki 20 pud. po 4 rub. 95 kop. za pud; kamienia dzikiego 400 sąż. kubicz., po 37 rub. za każdy; życzący zechcą przybydź do tego Komitetu na targi w nim odbywać się mające 2. 3 i 4 następnego lipca, z przetargiem we 24 godzin, z dostatecznemi wikcyami, przy czém objawione będą i warunki na wyżey pomienioną dostawę.

W obowiązku Sekretarza Masłow.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnającego Całą Rossyą etc.etc.etc.

1 UUr. Michałowi Zaleskiemu Podkom. ptu Rosień. Jeneralnemu massy Prokuratorowi, w imieniu Hrabini z Xiążąt Radziwiłłow Wittgensteynowey działającemu, jako utrzymującemu fundusz po Xdzu Leonie Więckowskim pozostały, zaś Markowi Kommissyonierowi w Warszawie, Hieronimowi Sekretarzowi Policyi Nowogrodzkiej i Maciejowi Rotm. w półku Ufańskim W. Ross. braciom Więckowskim, successorom po tymże Xdzu Leonie Więckowskim i spadkobier-

com. Pozew przed Sąd Kommissyi, na interessa Radziwiłłowskie w mieście Wilnie Naywyższą wolą ustanowionę, z instancyi Xdza Jana Moszczańskiego Parocha cerkwi Wsielubskiej wyniesiony oto: w dopomnieniu się długu za obligiem od Xdza Więckowskiego należnego otrzymał żały dwa Dekreta ostateczne, jeden w Sądzie Grodzkim Nowogrodz. z samojednym Więckowskim, 2gi w Kommissyi Radziwiłłowskiej, po przypozwaniu massy z założeniem aresztu na fundusz summowny Xdza Więckowskiego, po zatwierdzeniu aresztu z dozwoleńm zajęcia summownego funduszu X. Więckowskiego w massie Radziwiłłowskiej naydującego, przewiódł żały tradycyą; lecz ponieważ X. Więckowski żyć przestał a obżał. successorowie rozmaite czynicie tentacye w ściąganiu summownego funduszu bez skomunikowania się z żalcym jako mającym na tymże funduszu tradycyą prawnie przewidzianą; dla tego chcąc żały o dosobnić swoją należność i oną podług upodobania rozrzadzić się, pozywając obżał. successorow do jednoczasowey rozprawy *prosi Sąd*: po zatwierdzeniu dowodow należność żalc. wykazujących, doliczenia procentow a re judicata od Dekretu Sądu Grodz. Nowogrodz. wypadających, dozwoleńia z summy successorów Xdza Więckowskiego należney a w massie Radziwiłłowskiej naydującey się, na której już żały ma przewidzianą tradycyą, oddzielić całkowitą swoją należność z kapitału, procentow i kosztow prawnych składającą się, zwrotu kosztow prawnych z terażniejszego przyżycia uznania, zastrzeżenia, ażeby Prokurator massy, tę ilość jaka z summy Więckowskim należney żalc. wydzieloną będzie, w terminie naykrótszym zapłacił, lub prawne na osobę żałgo zapewnienie uczynił, oraz oto o co przy sprawie proszonym będzie S. M. Z.

Roku 1828 mca czerwca 16 dnia. Woźny niżej podpisany świadczę, iż z tego pozwu kopią zgodną na herbowym czystym rublowym papierze pisaną w sprawie WJ. Xdza Jana Moszczańskiego Parocha Cerkwi Wsielubskiej, JW. Michałowi Zaleskiemu Podkomorzemu Rosieńskiemu Jeneralnemu Massy Prokuratorowi w Imieniu Hrabini z Xiążąt Radziwiłłow Wittgensteynowey działającemu, jako utrzymującemu summowny fundusz po Xdzu Więckowskim pozostały, oczewisto w mieście Wilnie podałem, zaś Markowi Kommissyonierowi w Warszawie, Hieronimowi Sekretarzowi Policyi Nowogrodzkiej, i Maciejowi Rotmistrzowi braciom, Więckowskim jako niemającym dziedziczeny osiadłości do drzwi Sądowych przybiłem, oraz do Gazet Kuryera Litt. dla doyscia ich wiadomości, zapowiadając o potrzebie stawienia się przed Sądem Kommissyi Radziwiłłowskiej, podałem. Datt jako wyżey. Felix Cebulski Woźny Kommissyi Radziwiłłowskiej.

Roku 1828 czerwca 16 dnia przed Aktami Sądu Kommissyi na interessa Radziwiłłowskie Naywyższą Wolą w mieście Wilnie ustanowionego stawając osobiście Woźny wyżey pomieniony Relacyą tego Pozwu zeznał i to swe zeznanie własney ręki podpisem w Protokole zeznań stwierdził, przyjąłem Michał Kotłubay Aktowy Sądu Kommissyi Regentt.

Wolno drukować. Wilno d. 19 czerwca 1828 r. Cenzor, Norbert Jurgiewicz.

1 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, na podział funduszów i satysfakcyonowanie wierzycielów sz. Leona Nowickiego, w M. powiatowym Telszach złożony, wysłuchał głosy produktowe, i w kontynuacji dnia 2 junii roku idącego, czynność do dnia 25 julii tegoż roku odroczył, wzięcie do namowy dnia 26 rzeczonygo julii zakryślił; stąd iżby kredytorowie, w terminie oznaczonym ze wszelką gotowością przychodzili, pod amisyą dla niesławających zawiadania 1828 junii 4 dnia.

Sędzia Ziem. Telsz. Przydyjacy Ignacy Woytkiewicz.

Kazimierz Jazdowski Sędzia Ziem. Telsz.

Ignacy Huszcza Pisarz Ziem. Telsz.

Stanisław Mackiewicz Regent.

3. W drukarni M. Romma i Zymela na ulicy Niemieckiej w domu Poznańskiego pod N. 296, wyszło z druku poświadczone tłumaczenie Ukazu Rządzącego Senatu Kommissyi Radziwiłłowskiej dnia 13 kwietnia 1828 roku za N. 799 o exdywizyi dóbr massy Radziwiłłowskiej danego, wespół z dołączonemi prawidłami względem takowej exdywizyi.

Dostać można w Redakcyi Kuryera Litewskiego, w Xiegarni P. Zawadzkiego i w teyże drukarni, w Grodnie w Xiegarni na ulicy Zamkowej. Cena na papierze zwycajnym sr. kop. 50, na papierze lepszym sr. kop. 57½.

Wolno drukować. Wilno d. 15 maja 1828 r.
A. Powstański Prez. Kom. Cenz. Rada Kol. i Kawaler.

1 JPP. Bourier i Franhfort przybyli z Paryża do tutejszego miasta i w tém przejeździe mają zamiar nieco zabawić. Zatrudniają się robotą z włosów damskich niezmiernie pracowitą, to jest: na kości sionowej, szkłe, i perłowej macicy wyrabiają różne widoki, kwiaty, cyfry, napisy, trofea, herby, i temu podobne w rozmaitej wielkości; sprzedają to, za dosyć pomierną cenę. Przytém trudnią się robotą bronzową z porcelaną. Osoby które zechcą ich zaszczyścić swoją bytnością, mogą się udać na ulicę Trocką, do domu dawniey Sulistrowskiego, dziś JW W. Dowgiałłow Prezydentów, gdzie obeyrzą wymienione roboty lub nowe podług swoich życzeń obstatują. W ostatku, jeżeliby z amatorów kto chciał one obeyrzyć, może do kwatery własney zarekwierować, a ci natychmiast zakomunikują.

Wolno drukować Policmeystor Chrzastowski.

2 Oświadczenie Fabiana Bajerskiego h. Porucz. Woyk Pol., naturalnego sukscessora pozmarłej Felicjannie z Bajerskich Brzezińskiej, czyni się przeciwko mylnym stosunkom Ur. Augustyna Romanowskiego Adwokata Subsel. Wileń. w Gazecie Kuryera Litt. w N. 49, 50 i 51, od 23 apryla tego roku zamieszczonym. Sąd Exdywizorski majątku Wincentego Romanowskiego Podstarosty 1818 r. w jedney pretensyi przyznał w ogóle dla Brzezińskiej rub. sr. 2,449 kop. 20, za rubli sr. 1,964 k. 45, oddał w lokacyą wieczystą dwie stancje z sionkami, kuchenką i sklepem w ziemi, w kamienicy na Sawiez ulicy w Wilnie po prawey stronie na dole od ulicy do pobierania rocznego stałego 5go procentu rub. sr. 98 k. 23 z dopłatką dalszym rub. sr. 6 k. 77, a zaś sumnę pozostałą bez satysfakcyi rub. sr. 484 k. 75, ad bonum reperibile ode-

stał; w drugiej pretensyi, podług assekuracyi Romanowskiego, uręczającej że Brzezińska powinna pobierać z majątku jego aż do śmierci, po zł. 300 na rok, z tegoż samego wydziału satysfakcyą dla teyże Brzezińskiej okazał, z powodu złożonego przez Romanowskiego kontraktu z żydem zawartego jeszcze roku 1815, że pomienione dwie stancje czyli rzeczony oddział czynił wtedy intraty rub. sr. 150, i zastrzegł w dekrete, że po zeyściu Brzezińskiej przewyższająca intrata stałe procenta, uważać się będzie za bonum reperibile dla wszystkich lokatorów. Obżalny Augustyn Romanowski widząc, że WW. Gorayscy mają nie ułokowane summy a odesłane ad bonum reperibile zł. 6,279 jak i Brzezińska rub. sr. 484 k. 75, w czasie więc odchodzący sprawy w Departamencie 1822 r., na był przelewem i tę nieułokowaną od Gorayskich i Skleunikow sumnę, dla wygrania pierwszości do odkryć się mających funduszow debitora, któremu Sąd Główny Czasowy i uznał pierwszość, która właściwiey należała dla Brzezińskiej, na krzywdę której czyniono i brano przelew wbrew prawu Konst. 1726 r. Po zeyściu Brzezińskiej, gdy oświadczający się uczynił intromissyą, W. Romanowski mylnie działając, zapowiedział przez cedulę 1 marca 1828 r. że on ma na tym wydziale opartą i lokowaną sumnę dekretem Departamentu zł. 6,000, a Brzezińska jest tylko aktorką summy r. sr. 666 k. 37. Dopiero przez powyższe oświadczenie w Gazecie unieszczone, lubo niechciał wyrażać za jaką ilość Brzezińskiej dana lokacya, znowu mylnie działając mieni się bydl lokatorem summy zł. 6,000 na tym wydziale, a w drugim punkcie nie mogąc istoty rzeczy zataić, napisał przez słowa: „Bajerski jeżeli jest sukscessorem po Brzezińskiej, toć w stopniu swojej poprzedniczki taką sumnę odzierżać powinien, „jaka w stałą lokacyą udeterminowaną została, „tą prócz zł. 6,000 jakie do żałcego należą.” Sam więc wyznał że takowe jego prócz nie mogą naruszać stałej lokaty Bajerskiego za sumnę rub. sr. 1,964 k. 45 i takichże procentów rub. sr. 98 k. 23, a z dopłatką 105 rub., jest przekonany że stopień stałej lokaty jest pierwszym od stopnia jego, dążącego do ułokowania jeszcze summy ad bonum reperibile odesłanej, który to tylko zająć może, co zostaje od stałych i nienaruszonych procentów. Mylnie więc wyraża Romanowski w oświadczeniu, iż jest wspólnym aktorem i lokatorem summy zł. 6,000 na tym wydziale po zeyściu Brzezińskiej; tak jak Bajerski za dalszą sumnę, wtenczas, kiedy niema wyrazu ani w dekrete Exdywizorskim, aby była lokowana summa zł. 6,000, lecz tylko oparta satysfakcyą zł. 300 dożywotnich, więc idealnie, niż rzeczywiscie, przez wrażenie debitora, że 1815 roku czyniły te mieszkania rub. sr. 150 intraty, jakiej Brzezińska nigdy nie miała i nikt mieć nie będzie; podobnież nie ma znaczenia ani wyrazu w dekrete Departamentu, aby Romanowskiemu dana była lokacya za sumnę zł. 6,000 na tym wydziale, lecz tylko dla niego uznana pierwszość do ułokowania się jeszcze z sumną zł. 6,279 na odkryć się mające fundusze debitora, a która i dotąd jeszcze nie ma żadney lokacyi. Mylnie zatym tłumaczy dekret Departamentu Romanowski, któren jemu, nie przyznał nic więcej prócz tylko uprzedze-

nia, że on pierwsi może się lokować z summa bez satysfakcyi zostawioną przez dekret Exdywizorski niż iani pretensorowie za podobne summy na funduszach odkryć się mających debitora. Bajerski objawszy prawnie po ciotce rodzonej powyższy wydział, a widząc nielegalne przeprowadzenie się Romanowskiego, więc przez powtórne oświadczenie 3 apryla 1828 roku podane, zapowiedział Romanowskiemu, iż nikt za pomieniony cały wydział, niepostępuje roczney arędy nad rubli srebr. 60, tak, że do stałych procentów niestaje jeszcze rub. sr. 45, przed któremi, nie obżalny mieć nie możesz i wzywał iżby dostarczył takiego lokatora, któryby zapłacił rocznie rub. sr. 150, jeżeli żądasz mieć przewyżkę nad stałe procenta i wydatki; lecz gdy W. Romanowski tego nie uczynił, to żałcy po dopełnioney erekcyi przed ś. Jerzym, wypuścić w arendę pomieniony cały wydział za rub. sr. 60 rocznie. Śmierć zatym Brzezińskiej żadnego nie przyniosła ewentn dla Romanowskiego, któren nie może mieć żadney pretensyi do tego wydziału i nie jest żadnym lokatorem na onym, ani też może przypowiadać się do stałych procentów, i przez to nie traci, bowiem zawsze pozostaje jemu droga pierwszości dościgania dalszych funduszów debitora a stałej lokaty naruszać nie może Brzezińskiej, jak sam zapowiada w oświadczeniu; podobnież niesłusznie pomawia Romanowski, w oświadczeniu Bajerskiego, że jakoby chce acz czasowie utrzymać się przy cudzey własności, wtenczas, kiedy sam Romanowski w drugim perjodzie wyraża, iż Bajerski powinien odzierać sumę za stałą lokatę prócz jego stosunku, a więc gdy intrata nieodpowiada i stałej lokacie jeszcze, a Bajerski tego się trzyma, właściwież zatem służą wyrazy samemu Romanowskiemu niż Bajerskiemu, iż on usiłuje zabierać cudzą własność; podobnież pretensya Romanowskiego że przed nim Bajerski nie okazał dowodów sukcesorstwa po Brzezińskiej, jest próżna i interesowi jego nieposługująca. Bajerski miałby tylko prawo okazania takich dowodów samym sukcesorom jeżeliby ich było więcej. Co do Romanowskiego jako obcey osobie nie należy, a żałcy nie ma prawa i potrzeby przed nim produkowania żadnych dowodów przychodząc do swojej własności, przeto wykazując nielegalne stosunki W. Romanowskiego, że będzie szukał na nim dalszych szkód swoich i zaborów, przez niniejsze oświadczenie zapowiada. Datt roku 1828 miesiąca maja 10 dnia. Takowe oświadczenie jako Aktor podpisuje Fabjan Bajerski b. Porucz. Woysk Pols.

Roku 1828 maja 31 dnia przed Sądem Ziemskim Pttu Wileń. stawając osobiście WJP. Leopold Piotrowicz Adwokat Subsel. Wileń. niniejsze oświadczenie stosownie do rezolucyi w dniu dzisiejszym nastaley, wpisać do protokółu podał i one w tymże Protokole własnoręcznie podpisał. Sędzia Ziemski Pttu Wileń. Stanisław Drzewicki. Regent Zienkowicz. Czytano Okulicz.

Wolno drukować. Wilno d. 14 czerwca r. 1828 Cenzor, Norbert Jurgiewicz.

2 Sąd Ziemski Powiatu Wileńskiego zawiadamia wszystkich kredytorów i pretensorów zeszłego Michała Grabowskiego Komornika Minskiego i Adwokata Subseliów Powiatu Wileń. iżby oni z dowodami pretensyi ich probującemi, sami lub przez Plenipotentów, do rozprawy Konkursowej Exdywizorskiej w Sądzie niniejszym zaosnowanej w niezwłócznym czasie porządkiem prawami przepisany jawnie się, gdyż w przeciwnym razie na pretensyi niestawających kredytorów amissya uznana zostanie, summy zaś od debitorów do masy zawiniających należące, chociażby pod niestanność któregośkolwiek z nich, że na rzecz masy przysądzone będą, przez niniejsze zawiadomienie zastrzega. Roku 1828 miesiąca junii 12 dnia. Sędzia Prezydujący Stanisław Drzewicki. Sędzia Ziemski Alojzy Malecki.

Sędzia Jan Pisanka.

Regent Marceł Tallat.

3 Niżej podpisani skutkiem Ukazów Rządzącego Senatu i Rządu Guber. Wileń. w latach 1819 8bra 16 i 1820 januar. 8, oraz późniey wysłanymi o sumowne zawinienie obligacyjnemi Dokumentami zapewnione z Graffami Piotrem i Agnieszką de Strasoldo jako debitorami a JW. Janem Zienkowiczem Pułkownikiem W. Poll. z rzeczy założonego aresztu przypozwanym w Sądzie Ziem. Wileń. rozwinawszy proceder, pod r. 1821 msca 7bra 7 dnia otrzymali Dekret Ultymarney konwikcyi, przysądżający sumę ogólną czer. złt. 250 z aprobatą aresztu na fundusz w ręku JW. Zienkowicza będący, jakowy Dekret dla zeszłego zgonu debitorów nie mógł być wyeksekwowany. Gdy wszakże posledniey wywiązała się potrzeba zadecytowania sukcesorów, przeto niżej podpisani przed tenże Sąd Ziem. Wileń. po JW. Alexandra Grafa de Strasoldo sukcesora w nieletności jeszcze zostającego, a JW. Fiedora Kreytena Sowietnika i Kawalera jako Opiekuna sądownie dodanego, oraz JW. Zienkowicza fundusz utrzymującego i podobnież zawiniającego, wyniósłszy Pozew na Kadencyą Trzykrólską roku idącego 1828, w dacie dnia 17 apr. tegoż roku otrzymali dekret niestanny na JW. Alexandrze Graffie de Strasoldo i jego opiekunie, a zaś na JW. Janie Zienkowiczu Pułkowniku zadyktowali Konwikcyą nadultymarną. Po jakowym Dekrecie niżej podpisani na Kadencyą Trojecką po wzmienione osoby wyniósłszy Pozew loco peragendae executionis, zapisali znova w Sądzie Ziem. Wileń. Aktorat. Zeby zatem Strony wiedziały o takowym procederze, niniejsze czyniąc zawiadomienie one podpisujemy. Datt 1828 Miesiąca junij 5 dnia.

Barbara Frejerowa.

Michał Gawecana.

Wolno drukować. Wilno d. 12 czerwca 1828 r. Cenzor, Norbert Jurgiewicz.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 19 junii r. sr. 3 r. 78½ k., czer. złt. nowy 11 r. 50 k., imperya 37 r. 87½ kop.

D O D A T E K

D O G A Z E T Y

KURYERA LITEWSKIEGO N° 74.*Wilno dnia 20 Czerwca v. s. 1828 roku.*

UKAZY RZĄDZĄCEGO SENATU.

O nieużywaniu w wyrokach na zesłanie przestępców do robot ciężkich, wyrazu: na wieki.

Rządzący Senat słuchali przełożoney przez P. Zarządzającego Ministerium Sprawiedliwości, Radcę Taynego, Senatora i Kawalera Xięcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukowa kopii N a y w y ż e y utwierdzoney opinii Rady Państwa, w następny brzmieniu: „Rada Państwa na Departamencie spraw Cywilnych i Duchownych i na Powszechnym Zebraniu rozpatrzywszy przełożenie Rządzącego Senatu 5go Departamentu o szlachciu Felixie Hordziejewskim, osądzonym i przyznającym się do kradzieży z kościoła rozmaitych rzeczy i pieniędzy, mającym od urodzenia lat 30. Rządzący Senat dał wyrok: pozbawiwszy Hordziejewskiego szlachestwa, zesłać do robot ciężkich na wieki. Rada Państwa chociaż uznaje wyrok Rządzącego Senatu, względem zesłania Hordziejewskiego do robot ciężkich, za zgodny z prawami, lecz obracając się do wniosku onego, ażeby go zesłać do tych robot na wieki, znajduje, że po wydaniu Ustawy o zsyłkowych, w której dla rozdzielenia robot podług rządów i terminów postanowione osobne prawidło, wyraz *na wieki* miejsca już mieć nie może, a przeto i podaje na przyszłość nie umieszczać go w wyrokach, na zesłanie przestępców do robot ciężkich; na tej osnowie postąpić i w wypełnieniu wyroku w niniejszej sprawie o szlachciu Hordziejewskim.” Na autentyku własną JEGO CESARSKIEY MOŚCI ręką napisano: „*Ma być podług tego*” St-Petersburg 25 stycznia 1828 roku. Rozkazał: ponieważ w tej N a y w y ż e y utwierdzoney opinii Rady Państwa postanowiono: wyrazu *na wieki* w wyrokach na zesłanie przestępców do robot ciężkich na przyszłość nie umieszczać, przeto dla jednostaynego po wszystkich miejscach wypełnienia, o tym N a y w y ż e y rozkazie zalecić od Senatu drukowanemi ukazami, wszystkim Urzędowym miejscom i osobom; a do N a y świętszego Rządzącego Synodu, do Sanktpetersburskich i Moskiewskich Rządzącego Senatu Departamentów i do Powszechnych ich Zebrań przestać uwiadomienia. Lutego 29 dnia 1828 roku. (Z 3go Oddziału 5go Departamentu.)

O rozwiązaniu, że uwolnieni z duchownego stanu Kapłani i Dyakoni synowie, mogą być przyjmowani do służby cywilney, bez wyje-

dnywania na to od Rządzącego Senatu rozwiązania.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali doniesienia Kurskiego Gubernialnego Rządu, iż ten Rząd na przedstawienie tameczney Izby Skarbowey postanowił: uwolnionego z duchownego stanu Protorejerskiego syna, Alexandra Slupina, na osnowie postanowienia o kancelaryynych officialistach cywilnego zawiadywania, w dniu 14 października 1827 roku N a y w y ż e y potwierdzonego, przyjąć do liczby kancelaryynych tej Izby służących; a ponieważ ukazem 23 grudnia 1815 roku przepisano: o utwierdzeniu wchodzących do służby cywilney, uwolnionych z duchownego stanu, przedstawiać Rządzącemu Senatowi, wyżej wyrażonem zaś postanowieniem, wchodzenie do służby synom Kapłanów i Dyakonów nie jest wzbronione; donosząc więc o tém Rządzącemu Senatowi, uprasza o rozwiązanie: czy należy odtąd przedstawiać Senatowi o utwierdzeniu uwolnionych z duchownego stanu ludzi w cywilney służbie i w jakiej przyjmować ich kancelaryynę randze? Rozkazał: na rozwiązanie wynikłego zapytania: czy należy o przyjęciu do cywilney służby, uwalnianych z duchownego stanu dzieci Kapłanów i Dyakonów przedstawiać Rządzącemu Senatowi na utwierdzenie, zalecić wszystkim Rządom Gubernialnym, że ponieważ N a y w y ż e y utwierdżonem 14 października 1827 roku postanowieniem o kancelaryynych officialistach, rozwiązano przyjmować do cywilney służby synów Kapłanów i Dyakonów, i pomieszczono je w 2gim rzędzie; przeto niemasz żadney potrzeby o przyjęciu ich wchodzić do Rządzącego Senatu z osobnemi przedstawieniami; z resztą Rządzący Senat uważa za rzecz potrzebną ponowić: żeby Gubernialne Zwierzchności postępowały w tych zdarzeniach ze wszelką, jak tylko można przezornością, aby pod pozorem uwalnianych nie byli przyjmowani do służby oddaleni z duchownego stanu za złe prowadzenie się, i aby ci, którzy przy wejściu do służby, z przyczyny nieukończenia kursu nauk, nie mają prawa do rang klasowych, przyjmowani byli na kopistów i odznaczający się zdolnością, obyczajnością i pracowitością, podnoszeni byli stopniami na podkancellarzystów i kancelarzy-stów, i nakoniec, że jeżeli w późniejszym czasie gdziekolwiek przy przyjmowaniu z duchownego stanu ludzi wkradnie się choć najmniejsze od tych prawideł odstępienie, tedy z winnymi be-

dzie postąpiono podług całej surowości praw; o czém postać ukazy, również przez ukazy dać wiedzieć PP. Ministrom, Wojennym Jenerał-Gubernatorom, Jenerał-Gubernatorom i innym Naczelnikom gubernii i wszystkim Urzędowym miejscom; a do Najświętszego Rządzącego Synodu i do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu przesłać uwiadomienia. Marca 8 dnia 1828 roku. (Z 1go Departamentu.)

O rozwiązaniu zapytania Wołyńskiego Rządu Gubernialnego względem wydawania potrzebującym stronom z aktów kopii aktowych i papierów aktozawodowych, do nich podanych, i zapadłych dekretów w rzeczach processowych, bez podania prośb i mających na nie nastąpić postanowienia.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat, z powodu zapytania Wołyńskiego Rządu gubernialnego: czy wypada wydawać stronom potrzebującym z aktów kopie aktowe i papiery aktozawodowe, do nich podane, i dekretów zapadłych w rzeczach processowych, bez podania prośb i mających na nie nastąpić postanowień; czy po dawnemu pozwalać im wolnie trzymać się urzędów Polskich, pozwalających każdemu bez przeszkody brać potrzebną z aktów wiadomość i otrzymywać wypisy? Rozkazał: dać wiedzieć temu Rządowi, iż, chociaż na podstawie Litewskiego Statutu zostawiono wolne prawo przyjmować przyznanie i podanie wszelkich aktów, również wydawać z nich kopie czyli wypisy, ale nigdzie nie powiedziano, ażeby to czynić bez podania o to prośb, na ustne stron albo osób życzących zapotrzebowania; a ponieważ w artykułach Naywyższego ukazu 24 listopada 1821 roku rozkazano: w 38 używać papieru herbowego, 1go gatunku, arkusz 50 kop. a) na prośby, objawienia, objaśnienia, wszelkie rodzaje dokumentów i papierów, podawanych i przysyłanych od osób prywatnych do Sądów Nadwornych, Powiatowych, Ziemskich, Sierockich i Stównych i do innych tak nazwanych niższych Instancyy, i do osób, mających obowiązki; b) na całe prowadzenie w tych miejscach spraw prywatnych, spornych, sądowych i policyjnych; c) na poświadczone kopie ze spraw odbywanych we wspomnianych miejscach, i tak dalej. W 39, papieru herbowego 2go gatunku, arkusz 1 rub. używać: a) na prośby, objawienia, objaśnienia i wszelkiego rodzaju dokumenta, podawane i przysyłane od osób prywatnych do Rządów gubernialnych, Izby i innych wymienionych miejsc gubernialnych, i do osób mających obowiązki. b) na całe prowadzenie w tych miejscach spraw prywatnych, procederowych, sądowych i policyjnych. c) na kopie poświadczone z działań urzędowych we wspomnianych miejscach. d) na kopie postanowień decyzyjnych, w sprawach odbywających się w miejscach, wspomnianych w artykule 38. W 82. Wszystko, co w tym ukazie przepisano do działania Izby Cywilnych, Sądów powiatowych i innych urzędowych, sądowych i policyjnych miejsc i osób, powinno się odnosić i do wszystkich bez wyjątku równych im miejsc i osób, znajdujących się pod drugimi nazwiskami w guberniach nad morzem Bałtyckim, Zachodnich, Białoruskich i Małorossyjskich, w Obwodzie Białostockim, Gruzji, Ziemi Wojska Dońskiego i Bessarabii; przeto, na mocy tego po-

stanowienia, jak przyjmowanie dla przyznania wpisanie do akt, wszelkiego rodzaju tranzaktów i dokumentów, tak i wydanie kopii z nich, powinny być czynione za prośbami i nastąpić o nich decyzją sądową; a w czasie niezasiadania w Sądach spraw Cywilnych całego kompletu członków, które sprawy również i wszystkie wychodzące papiery może rezolwować i podpisywać jeden z członków, obowiązany zawsze z kolei znajdować się w Sądzie dla odbywania bezspornych i zwłoki czasu niecierpiących spraw potocznych, na ustanowionym papierze herbowym. I o tém postać ukaz; również przez ukazy, dla jednakowego wypełnienia, dać wiedzieć i innym Rządom gubernialnym, Głównym i Jeneralnym Sądom gubernii od Polski przyłączonych. Marca 15 dnia 1828 roku. (z 1go Departamentu.)

O objawieniu Naywyższego zadowolnienia Granicznemu i 6 Departamentom Rządzącego Senatu i niektórym Sądom Kryminalnym za rychłe w 1827 roku odbywanie spraw.

Rządzący Senat słuchali przełożenia P. Tayanego Radzcy, Senatora, Zarządzającego Ministerium Sprawiedliwości i Kawalera, Xięcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukowa, pod dniem 7 tego marca, iż, ułożywszy z 1827 roku wiadomość o odsądzonych i nieodsądzonych sprawach, we wszystkich miejscach sądowych, nadzorowi Ministerium Sprawiedliwości powierzonych, tenże P. Minister przedstawiał je przy zapisce do Komitetu PP. Ministrów dla doprowadzenia do wiadomości CESARZA JEGOMOŚCI; przyczem, na podstawie przykładów lat uprzednich, wstawiał się o uproszenie Naywyższego zadowolnienia dla niektórych miejsc, najwięcej się odznaczających rychłem sądzeniem spraw, a mianowicie: co do Rządzącego Senatu: Departamentowi Granicznemu, i 1 i 2 Oddziałom 6 Departamentu; a w Guberniach Izby Sądu Kryminalnego: Włodzimierskiej, Woroneżkiej, Ekjetyrnostawskiej, Irkuckiej, Kazańskiej, Kałuzkiej, Kurskiej, S. Petersburskiej, Smoleńskiej, Tulskiej, i Jarosławskiej; izszym Departamentom Witebskiego Głównego i Półtawskiego generalnego Sądów; czasowemu Departamentowi Wileńskiego Sądu Głównego, Kuślądzkemu Ober-Hofgerichtowi, Inflantskiemu Hofgerychtowi i Estońskiemu Ober-Landgerychtowi. JEGO CESARSKA MOŚĆ, stosownie do postanowienia Komitetu, Naywyższy rozkazać zezwolił: oświadczyć MONARSZE Zadowolenie za rychłe sądzenie spraw miejsc, w przedstawieniu tegoż P. Zarządzającego wymienionym. O takim Naywyższem zezwoleniu tenże P. Zarządzający Ministerium Sprawiedliwości przełożył Rządzącemu Senatowi dla należytego wypełnienia. Rozkazał: 1) o wyrażonym Naywyższym JEGO CESARSKIEY MOŚCI rozkazie, do Granicznego Departamentu, do 1 i 2 Oddziałów 6 Departamentu Rządzącego Senatu przesłać uwiadomienia; i również uwiadomić o tém i inne Departamenta i Oddziały Rządzącego Senatu i Najświętszy Rządzący Synod. 2re Objawiawszy Naywyższe zadowolenie wymienionym w przełożeniu P. Zarządzającego Ministerium Sprawiedliwości, Izby Kryminalnym i równym im miejscom uprzywilejowanym Gubernii przez ukazy, również przez ukazy uwiadomić Izby Kryminalne, Rządy gubernialne, miejsca Sądowe i o-

soby, zwierzchność w guberniach mające. Marca 19 dnia 1828 roku. (z 1. Departamentu).

O odsyłaniu otrzymanych pieniędzy za przedany majątek przemytników wódki do Izby Powszechnej Opieki, dla obrócenia na pożytek swój procentów.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat, po wysłuchaniu sprawy na przedstawienie Ministra finansów, ażeby summy, zostające do rozstrzygnięcia przez mieysca sądowe spraw o przemytnikach wódki i naruszających prawidła ustawy o poborze trunkowym, odsyłane były do Izby Powszechnej Opieki dla przyrostu przez procenta, na osnowie ukazu Rządzącego Senatu 13 stycznia 1828 roku, bez ograniczenia trzyletniego czasu nadal do rozstrzygnięcia sprawy w mieyscach sądowych. Rozkazał: ponieważ ukazem Rządzącego Senatu 31 maja 1806 roku i Naywyższey potwierdzoną 17 lipca 1818 roku opinią Rady Państwa postanowiono: pieniądze, na przyszłość do osądzenia sprawy wnoszone, odsyłać do Izby Powszechnej Opieki, ażeby one przez ich obrót korzystały zupełnemi procentami; przeto na osnowie tego wzięte za przedany majątek przemytników wódki pieniądze wypada nadal, do osądzenia o przemytnictwie sprawy, odsyłać do Izby Powszechnej Opieki, dla obrócenia na swój pożytek procentów. Jeżeli zaś Izby w użyciu na obrót tych summ będą miały jaką trudność dla niedostatku sposobów, w takim zdarzeniu od nich będzie zależało otrzymać swój pożytek odsyłając je do najbliższych Rad Opiekuńczych lub do Banku pożyczkowego. I o tym wszystkim Skarbowym Izbo i Expedycjom przepisać ukazami; równie przez ukazy uwiadomić Gubernatorów Cywilnych, Ministra finansów i Zarządzającego Ministerium spraw wewnętrznych. Marca 19 dnia 1828 roku. (Z Igo Departamentu).

O naznaczeniu terminów na wydanie Komandorskich dochodów i pensyi z Kapituły.

Rządzący Senat słuchali przełożenia P. Taynego Radcy, Senatora, Zarządzającego Ministerium Sprawiedliwości i Kawalera Xięcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukowa z dnia 9 terażniejszego marca, że P. Kanclerz Rossyjskich Orderów; przesyłając do niego poświadczoną kopią wypisu z protokołu Komitetu PP. Ministrów 7 i 20 lutego terażn. roku, o oznaczeniu terminu na wydanie Komandorskich dochodów i pensyi z Kapituły, prosił tegoż P. Zarządzającego wnieść ją do Rządzącego Senatu dla objawienia zawartej w niej woli Naywyższej; na ten koniec wspomnianą kopią wypisu z protokołu PP. Ministrów tenże P. Zarządzający Ministerium Sprawiedliwości przełożył Rządzącemu Senatowi. We wspomnianej kopii wyraża: na posiedzeniu 7 lutego słuchana zapiska Kanclerza Orderów Rossyjskich, z dnia 30 stycznia, wciągnięta do Protokołu Komitetu pod N. 173, o naznaczeniu terminów, na wydanie Komandorskich dochodów i pensyi z Kapituły. Komitet, rozważając wyrażone przez Kanclerza Orderów Rossyjskich trudności w zamykaniu rachunków Kapituły dla zapotrzebowania nie w swoim czasie przez Kawalerów należących im komandorskich dochodów i pensyi, podawał, dla uchylenia na czas przyszły tych trudności, postanowić za prawidło,

ażeby, na zapotrzebowanie takich wydań, oznaczony był dla znajdujących się w Rossyi roczny termin, a dla przebywających za granicą dwuletni; a po upływie tych terminów każdego razu przedstawiać Komitetowi PP. Ministrów, ile się mianowicie zostanie tych summ niezapotrzebowanych i obrócić je na jakikolwiek drobny przedmiot; lecz, ażeby te osoby, którym się należą te wypłaty, były o nich wiadome, przeto postanowić Kapitułę za obowiązek; ażeby za weyściem Kawalerów do kompletu, uwiadomiła o tem przez gazety albo przez zwierzchność; na co i upraszać o Naywyższe zezwolenie. Na posiedzeniu 21 lutego objawiono Komitetowi, że CESARZ JEGOMOŚĆ, na pinią Komitetu zezwala. Komitet postanowił o tem komunikować Kanclerzowi Orderów Rossyjskich, dla wypełnienia, przez kopią z protokołu. Rozkazał: O wyżej wyrażonym Naywyższemu JEGO CESARSKIEY MOŚCI rozkazie, dla powszechnego ogłoszenia, powinien, do kogo należeć może, wypełnienia i wiadomości, posłać ukazy do wszystkich Rządów Gubernialnych, mieysc Sądowych, do PP. Ministrów, do osob, zwierzchność w guberniach mających; a do wszystkich Rządzącego Senatu Departamentów i do Najswiętszego Rządzącego Synodu, przesłać uwiadomienia. Marca 21 dnia 1828 roku. (Z Igo Departamentu).

O prawach Agenta spraw skarbowych na pobieranie półprocentowych pieniędzy przy zawieraniu przez skarb kontraktów.

Rządzący Senat słuchali: naprzód przełożenia P. Taynego Radcy, Senatora, Zarządzającego Ministerium Sprawiedliwości i Kawalera Xięcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukowa, przy którym przełożył Rządzącemu Senatowi, dla należytego wypełnienia, Naywyższy rozkaz, objawiony przez P. Prezydenta Rady Państwa, po zapadłej w niej opinii, w rzeczy o prawach Agenta spraw skarbowych; na pobieranie półprocentowych pieniędzy przy zawieraniu przez skarb kontraktów, — i powtórnie pomienione: Naywyższy rozkaz i Opinią Rady Państwa, w których wyrażono: w opinii Rady Państwa: Rada Państwa na Departamencie Ekonomii Państwa i na Powszechnem Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra finansów, o prawach Agenta spraw skarbowych, na pobieranie półprocentowych pieniędzy, przy zawieraniu przez Skarb kontraktów, rozważała: że bezwarunkowe płacenie Agentowi pieniędzy litkupowych (купонахъ), od wszystkich kupli skarbowych i sprzedaży w stolicach, chociażby pożytek skarbowy i nie przez jego staranie był otrzymany, według słuszności dopuszczane być nie może; że w ogólności takie płacenie, spadając w podradach na cenę rzeczy, podwyższa ją na ubytek skarbu, że zniesienie obowiązku agenta, który 50 lat w Rossyi nie występował, wprost dowodzi jego bezużyteczności przy terażniejszym stanie praw o podradach i odkupach; następnie, zniesienie nanowo tego obowiązku byłoby najbliższym środkiem do przecięcia niniejszej sprawy, rozwiązanie której zatrudniało błogosławionej pamięci. CESARZA JEGO. MOŚCI ALEXANDRA I. Ale z drugiej strony, wziąwszy pod uwagę, że obowiązek agenta przywrócony w 1816 roku dla Kremera mianowicie, i podług objaśnienia Ministra finansów, w 1825

roku podobało się było JEGO CESARSKIEY MOŚCI, właśnie na przedmiot opłacenia długu skarbowego Kremera, naznaczyć jemu litkupowe pieniądze w Komitecie sukienym, gdzie i niema z jego strony starania; nie można się nie zgodzić, że naznaczenie Kremera oparte na szczególnym miłosierdziu JEGO CESARSKIEY MOŚCI. Rada Państwa, święcie szanując taką Nasywyszczą wolę, mniema: zostawując Kremera na teraźniejszym obowiązku, dopóki jest w stanie nim się zajmować, przedłużać jemu płacenie litkupowych pieniędzy we wszystkich tych zdarzeniach, kiedy się przykładać i starać będzie o pożytek skarbu, jako Agent, i podług tego, jak gdzie teraz exystują: samo to płacenie i stopień dopuszczenia jego przy skarbowych kupach i przedażach w stolicach." W Nasywyszczym rozkazie: JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadła na Powszechném Zebraniu Rady Państwa opinią, w rzeczy o prawach Agentów spraw skarbowych na pobieranie półprocentowych pieniędzy przy zawieraniu przez skarb kontraktów, Nasywyszcy potwierdzić raczył i rozkazał wypełnić." Podpisał: *Prezydent Rady Państwa Hrabia W. Koczubey*. 9 marca, 1828 r. Rozkazali: o tym Nasywyszczym JEGO CESARSKIEY MOŚCI rozkazie dla wiadomości i pożądanego w potrzebném zdarzeniu, do kogo należeć będzie, wypełnienia, dać wiedzieć przez ukazy: PP. Ministrom, Sprawującemu obowiązek Kontrolera Państwa, St. Petersburgskiemu i Moskiewskiemu Wojennym Jenerał-Gubernatorom, wszystkim mięsciom urzędowym, Rządowi Gubernialnym i Obwodowym, także PP. Wojennym Gubernatorom, Zarządzającym sprawami Cywilnymi, Jenerał-Gubernatorom i Naczelnikom miast; a do Najswiętszego Rządzącego Synodu, do wszystkich Rządzącego Senatu Departamentów i Powszechnych ich Zebrań przesać uwiadomienia. Marca 26 dnia 1828 roku. (Z 1go Departamentu.)

O przyymowaniu na ewikcyą w podradach i dostawach budowli niezaasekurowanych, z umniejszeniem 4 części ceny na rzeczy niepalne w świadectwie położoney, i o innych.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat na Powszechném S. Petersburgskich Departamentów Zebraniu, wysłuchawszy wyciągu sprawy, która weszła do Powszechnego Zebrania z Igo Departamentu Rządzącego Senatu, i zawierającą w sobie zapytania, względem przyymowania na ewikcyą w podradach i dostawach, zaasekurowanych i niezaasekurowanych majątków, Rozkazali: Rozpatrzywszy zawierające się w tej sprawie pytania o tém: 1, umniejszenie 4 części z przedstawianych na ewikcyą w podradach i dostawach niezaasekurowanych domów i budowli czynić z zupełney summy ocenki, czyli z tej tylko, w jakiej ocenione rzeczy

niepalne i materyały? i 2, óprócz takiego umniejszenia 4 części, czy uzyskiwać jeszcze po 1 procentu za przyjęcie na ewikcyą nieasekurowanego majątku? Powszechne Rządzącego Senatu Zebranie stanowi: 1) że Nasywyszczym ukazem, 1809 roku października 7 dnia objawionym, i w ukazie Rządzącego Senatu 1816 roku października 30 dnia ogłoszonym, rozkazano w zgim punkcie: ocenkę zasadzać naybardziej na wyrachowaniu materyału niepalnego, jakoto: żelaza i cegły; w 3cim, do tego porównania przyjąć jeszcze w dodatek wygody miejscowego położenia i dochód z domu otrzymywany; w ukazie 1817 roku czerwca 14 dnia wymienione są wszystkie budowy, do przyymowania na ewikcyą dozwolone, i przytém rozkazano: miedziane w drewnianych zawodach naczynia i inne rzeczy miedziane, przyymować na ewikcyą z umniejszeniem 4 części ocenki, na te rzeczy w świadectwie położoney. Zatem, na osnowie tych prawideł rozstrzygnąć pierwsze zapytanie tak: ażeby przyymować na ewikcyą niezaasekurowane budowle murowane, w ukazie 1817 roku czerwca 14 dnia wymienione, z umniejszeniem 4tej części ceny, na materyały niepalne w świadectwie położoney, jako to: żelazo, miedź, kamienie, cegła i ziemia, na które budowa stoi, i które cena podług dogodności położenia miejsca w świadectwie się naznacza. 2) Półtora-procentowe pieniądze podczas przyjęcia na ewikcyą niezaasekurowanych budowli murowanych, przez ukaz 1810 lutego 18 było przepisano uzyskiwać tylko na ówczesne 4 lata odkupu gorzałczanego; ale potem 1817 roku w ukazie 14 czerwca przy wydaniu nowych prawideł o ewikcyach na gorzałczaną dostawę, o uzyskaniu tych procentów na czas przyszły niczego nie powiedziano; z tego względu, jak P. Minister finansów wyjaśnia, ażeby uwolnić skarb od odpowiedzialności za majątek: gdyż otrzymując pieniądze assekuracyjne, skarb, podług prawideł assekuracji, przyymowałby na siebie i tę odpowiedzialność. Zatem drugie zapytanie rozwiązać tak: że na czas przyszły tych półtora-procentowych pieniędzy od składanych na ewikcyą uzyskiwać nie należy; i dla jednostaynego w tem wypełnienia przepisać przez ukazy wszystkim PP. Ministrom, Wojennym Jenerał-Gubernatorom, Jenerał-Gubernatorom, Wojennym Gubernatorom zarządzającym sprawami cywilnymi, Naczelnikom miast, Gubernatorom Cywilnym, Rządowi Gubernialnym i Obwodowym, Izdom skarbowym, Wojska Donskiego i Czarnomorskiego Wojskowym Kancellaryom i mięsciom Urzędowym; a do Najswiętszego Rządzącego Synodu, do wszystkich Rządzącego Senatu Departamentów i Powszechnych ich Zebrań przesać uwiadomienia. Kwietnia 5 dnia 1828 roku. (Z Powszechnego Departamentów St-Petersburskich Zebrania.)

*Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.*

w Drukarni Redakcyi.